

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΡΟΔΟΥ*

Α'

Ἐκ τῶν κατωτέρω δημοσιευομένων ἐπιγραφῶν, αἱ πλείσται μὲν προέρχονται ἐκ τῶν ἐν τῇ πόλει τῆς Ρόδου ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας Δωδεκανήσου, κατὰ τὰ ἔτη 1955 ἕως 1958 ἐκτελεσθεισῶν ἀνασκαφῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ συνελέγησαν ἐκ διαφόρων σημείων τῆς πόλεως καὶ τῆς ροδιακῆς ὑπαίθρου¹.

Σημειοῦται ἐνταῦθα, ὅτι ἄλλαι ἐπιγραφαὶ εὐρεθεῖσαι προγενεστέρως εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς πόλεως τῆς Ρόδου ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τῶν Γ. Δοντᾶ καὶ Π. Λαζαρίδη².

ΠΟΛΙΣ ΡΟΔΟΥ

Ι. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ 1955-56

α. Αἱ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἕως 12 ἐπιγραφαὶ προέρχονται ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν δυτικοῦ τμήματος τῆς πόλεως καὶ συγκεκριμένως ἐκ τῆς παρὰ τὴν διασταύρωσιν δυτικῶς τῆς ὁδοῦ Θ. Σοφοῦλη (πρῶην Ν. Ζηλανδίας ἀρχαία ὁδὸς Ρ 27)³ καὶ Χειμάρρας (ἀρχαία ὁδὸς Ρ 13)³ κατεδαφισθείσης οἰκίας⁴ Ἀλῆ Ριζᾶ.

1. *B. E.** 1249*. Κυλινδρική βᾶσις μειομένη ἑλαφρῶς πρὸς τὰ ἄνω, ἐκ λαρτίου λίθου, μετ' ἐντόνου ἐρυθρᾶς ὀξειδώσεως, ἀποκεκρουμένη ὀπισθεν, ἄνω, κάτω καὶ δεξιᾶ (Πί ν. 1β).

Ὑψος 0,445 μ., διάμετρος κάτω 0,70 μ., ὕψος γραμμάτων πρώτου στίχου 0,025 μ., τῶν λοιπῶν 0,015 μ., τοῦ τελευταίου στίχου 0,01 μ.

[τὸν δεῖνα] Πεδιῆ -----

ἱερατεύσαντα Ἀ[θάνας Πολιάδος καὶ Διός]

πολιέως καὶ Ἀρτάμ[τος καὶ ἄγορα]

νομήσαντα καὶ ταμι[εῦ]σαντα -----η --- [νικά]

5 σαντα Ἀλεξάνδρεια καὶ Διονύσια καὶ νικά

* Τὸ Β' μέρος τῆς παρούσης μελέτης θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶς.

** *B. E.* = Βιβλίον Εἰσαγωγῆς Μουσείου Ρόδου.

1. Θερμαὶ εὐχαριστίαι ἐκφράζονται ἐντεῦθεν εἰς τὸν Διευθυντὴν Ἀρχαιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰ. Δ. Κοντῆν ὅστις, ὡς Ἐφορος Ἀρχαιοτήτων Δωδεκανήσου, μοὶ παρέσχε πολυτιμωτάτην βοήθειαν ἐπὶ πλείστων προβλημάτων.

2. Ἴδὲ παρὰ Ἰ. Δ. Κοντῆ, Ἀνασκαφικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρόδου, ἐν ΠΑΕ 1952 σ. 559 - 563, 586, 588 - 590 καὶ ΠΑΕ 1953 σ. 285 - 287.

3. Ἴδὲ Ἰ. Δ. Κοντῆ, Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς ρυμοτομίας τῆς Ρόδου, Ρόδος 1954, Πίν. Ι, καὶ τοῦ ἰδίου *AM* 73 (1958) Πίν. ΙΙΙ καὶ ΙV.

4. Τὰ συμπεράσματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης δημοσιεύονται εἰς ΠΑΕ 1957 σελ. 128, εἰκ. 2.

σαντα τραγωδοῖς καὶ πρυτανεύσαντα καὶ πάντα
 πράξαντα συμφέροντα ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ στε
 φανωθέντα ὑπὸ τῶν βουλῶν πλεονάκις χρυσέ
 οῖς στεφάνοις καὶ ἀνδριάντων καὶ προσώπων
 10 ἀργυρέων ἀναθέσει, στεφανωθέντα δὲ καὶ ὑπὸ
 Λινθίων καὶ Ἰαλυσίων καὶ Καμειρέων καὶ Ἰαλυσίων
 τῶν ἐρεθειμιαζόντων πλεονάκις χρυσεῖς
 στεφάνοις, στεφανωθέντα δὲ καὶ ὑπὸ Παναθηνα
 ιστῶν στρ[ατευ]ομένων κοινοῦ τῶν ἐνπλεόντων
 15 ἐν Α Ν Φ-----ΤΟΙΣ πληρωμᾶς καὶ βουλῶν βουλευ
 σασα [τὰν θερινῶν] ἐξάμηνον ἔτους ἱεροῦ σεβασ
 τοῦ-----ἕαρος ἐπὶ ἱερέως Στασίππου
 Μ Η----ΡΑΣΚΑΙ-----

Μορφικῶς παρόμοιαι ἐπιγραφαί, φέρουσαι διὰ μεγαλυτέρων γραμμάτων ὑπερθεν, πρὸς ἠθελημένην ἔξαρσιν, τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου, ὑπάρχουν ἐν Ρόδῳ ἀπὸ τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου μ.Χ. αἰῶνος⁵.

Τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου θὰ ἦτο ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τὴν παροῦσαν βᾶσιν λίθου ἐφ' οὗ θὰ ἐπάτει καὶ ὁ ἀνδριάς.

Σ τ. 1. Π ε δ ι ἦ. Ὁ δῆμος Πεδιέων ἔχει καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ Hiller⁶ ὡς κείμενος ΝΔ. τῆς Λίνδου. Ὁ Χρ. Παπαχριστοδοῦλου ταυτίζει τὴν περιοχὴν τοῦ ἀρχαίου δήμου Πεδιέων πρὸς τοποθεσίαν ὀνομαζομένην σήμερον «Πέι», κειμένην ΒΔ. τοῦ χωρίου Ἰασκληπειό⁷.

Σ τ. 3. Ἡ θεά Ἄρτεμις ἐλατρεύετο ἐν τῇ πόλει τῆς Ρόδου, τοῦλάχιστον κατὰ τοὺς 1ον π.Χ. καὶ 1ον μ.Χ. αἰῶνας, ὑπὸ τὴν ἀπλῆν ἐπωνυμίαν Ἄρταμις⁸, οὐδαμοῦ δὲ ὡς Ἄρταμις Κεκοία ἢ ἄλλως πως.

Σ τ. 13 - 14. Τὸ κοινὸν Παναθηναϊστῶν στρατευομένων τῶν ἐνπλεόντων διὰ πρώτην φοράν συναντᾶται ἐνταῦθα, ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ἐπόμενος στίχος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπληρωθῆ μετὰ βεβαιότητος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἀποκλειστικὴ ἀνα-

5. G. Pugliese Carratelli, Annuario SIA XXVII - XXIX (1949 - 1951), Tituli Camirenses σ. 224, 89. Lindos, Fouilles de l'acropole II, Inscriptions par Ch. Blinkenberg (1941) 324, 347, 349, 449. I.G. XII, 1, 41, 42, 44, 46, 75. Annuario SIA XXX - XXXII (1952 - 54) σ. 270, 22.

6. Hiller von Gaertringen, Die Deme der rhodischen Städte, AM 42 (1917) 175, 6. Ἴδὲ καὶ ἐν τῷ περὶ Ρόδου ἄρθρῳ τοῦ ἰδίου εἰς RE, Suppl. V (1931) Rhodos, 747, 37.

7. Χρ. Παπαχριστοδοῦλου, Τοπωνυμικὸ τῆς Ρόδου, Ρόδος 1951, σ. 56. Ὁ Παπαχριστοδοῦλου ἀναφέρειν τὸ λῆμμα τοῦ Hiller γράφει λανθασμένως ὅτι «ὁ Hiller τοποθετεῖ τὸ δῆμο «τῶν Πεδιέων» κοντὰ στὸ σημερινὸ τοπωνύμιον, χωρὶς νὰ τὸ ἔχει ὑπόψη του, μὲ τὴ διαφορά ὅτι τὸ βάζει στὰ ΝΑ τοῦ χωριοῦ Ἰασκληπειό», ἐνῶ ὁ Hiller ἔ.ἀ. γράφει ἐπὶ λέξει: 6. Πεδιεις (1), also eine kleine Ebene, in den attischen Tributlisten von Lindos getrennt; wohl südwestlich von Lindos an der Küste.

8. Donato Morelli, I culti in Rodi (Studi Classici e Orientali vol. VIII Pisa 1959) σ. 28.

φορὰ τοῦ ἐν πλεόντων εἰς τὸ Παναθηναῖστων στρατενομένων κοινῶ, θὰ πρέπει νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν ὑπαρξίν του μετ' ἐπιφυλάξεως.

Σ τ. 7. Ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος ἱερεὺς Στάσιππος, ἄγνωστος μέχρι σήμερον, εἶναι δυνατὸν νὰ χρονολογηθῆ, ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων⁹, εἰς τὸ β' ἡμισυ τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

2. *B. E. 1250*. Περιφερῆς βάσις χαλκοῦ ἀνδριάντος ἐκ λαρτίου λίθου μετ' ἐρυθρᾶς ὀξειδώσεως καὶ ἀποκεκρουμένων ἄνω καὶ κάτω κυματίων.

Ἐπεὶ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπάρχει ἔκγλυφος ταινία πλάτους 0,035 μ. Εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν φέρει ὁπὰς ὑποδοχῆς τοῦ ἀνδριάντος (Π ί ν. 1 α).

Ἔψος βάσεως 0,85 μ., διάμετρος βάσεως εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπιγραφῆς 0,61 μ., ὕψος γραμμάτων 0,018 μ. Ἐπιμελεημένη γραφὴ τῶν μέσων τοῦ 1ου μ.Χ. αἰῶνος¹⁰ (Π ί ν. 1 δ).

Χίλωνα Νιρέως στεφανωθέντα

ὑπὸ τᾶς βουλᾶς χρυσέω στεφάνω.

Ἄ βουλά ἄ βουλεύσασα τὰν θερινὰν

ἐξάμηρον τὰν ἐπὶ ἱερέως Πολυχάρμου

5 εὐνοίας ἔνεκα τᾶς εἰς τὰν πατρίδα.

Θ ε ο ἰ ς.

Σ τ. 1. Οὔτε τὸ ὄνομα *Χίλων*, οὔτε τὸ *Νιρέως* ἀπαντᾷ εἰς ἄλλας ροδιακὰς ἐπιγραφάς.

Σ τ. 4. Δὲν δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ ταυτισθῆ ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος ἱερεὺς πρὸς τὸν ἄλλοθεν γνωστὸν ἐν Ρόδῳ ἱερεὺς *Πολύχαρον*¹¹.

3. *B. E. 1252*. Περιφερῆς βάσις χαλκοῦ ἀνδριάντος ἐκ λαρτίου λίθου μετ' ἐρυθρᾶς ὀξειδώσεως, ἀποκεκρουμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω κυμάτιον. Ἐπεὶ τὴν ἐπιγραφὴν φέρει ἔκγλυφον ταινίαν πλάτους 0,035 μ. Εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν ὑπάρχουν αἱ ὁπαὶ ὑποδοχῆς τοῦ ἀνδριάντος (Π ί ν. 1 γ). Ἔψος 0,69 μ., διάμετρος 0,52 μ.

Ἔψος γραμμάτων ὑπογραφῆς ἀνδριαντοποιοῦ 0,011 μ. ἔως 0,010 μ. (Π ί ν. 2 β).

Τίμαρχον Ἀνταγόρα.

Θεοῖς.

Μυτίων Αἰνήτορος

Λύσων Τιμαράτου

5 Ἐξάκεστος Θρασυμήδους

9. Lindos II, ἔ.ἀ. ἀριθ. 378.

10. Lindos II, ἔ.ἀ. ἀριθ. 414 - 443.

11. RE, Suppl. V ἐν λέξει *Rhodos* στ. 839, 252. V. Grace «The eponyms named on Rhodian amphora stamps» *Hesperia*, XXII (1953) σ. 123 ἀρ. 138.

Ἄριστίων Ἱερομβρότου
 Ἐράτων Ῥοδοφώντος
 Φιλοκρέων Δαμαγίτου
 Κλεώνυμος Θευγόνου
 10 Μενοίτιος Εὐφραγόρου
 Ἱεροφάνης Ἱερομβρότου
 Πολύρατος Θευγόνου.
 Θεόδωρος Παριανὸς ἐποίησε.

Σ τ. 1. *Τίμαρχος Ἀνταγόρα*. Ἄγνωστος ἐξ ἄλλων ροδιακῶν ἐπιγραφῶν. Τὰ ὀνόματα καθ' ἕκαστον λίαν συνήθη.

Σ τ. 3. *Μυτίων Αἰνήτορος*. Συνήθη ἐπίσης ὀνόματα εἰς Ρόδον. Εἰς *Αἰνήτωρ Μυτίωνος* καθ' υἱοθεσίαν δὲ *Τιμοθέου*, ἀπόγονος πιθανῶς τοῦ παρόντος, ἀναφέρεται ὡς ἱερατεύσας ἐν Λίνδῳ ἐν ἔτει 103 π.Χ. εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἱερέων καὶ εἰς βάθρον ἀνδριάντος¹².

Σ τ. 4. *Λύσων Τιμαράτου*. Ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Σ τ. 5. *Ἐξάκεστος Θρασσυμήδης*. Γνωστὸς ἱεροποιὸς ἐξ ἐπιγραφῆς τῆς Καμίρου¹³, χρονολογουμένης ἐκ τοῦ Ροδίου ἀνδριαντοποιοῦ *Τιμαγόρα Ἀριστωνίδα* μεταξύ 290 καὶ 280 π.Χ.¹⁴.

Σ τ. 6. *Ἄριστίων Ἱερομβρότου*. Ἄγνωστος ἄλλοθεν. Τὰ ὀνόματα καθ' ἕκαστον συνήθη εἰς Ρόδον.

Σ τ. 7. *Ἐράτων Ῥοδοφώντος*. Πιθανῶς πατὴρ τοῦ ἐκ Καμίρου γνωστοῦ *ἱεροποιοῦ Ῥοδοφώντος Ἐράτωνος*¹⁵, ὅστις φέρεται ὅτι ἤκμασε περὶ τὸ 215 π.Χ., ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ συναναφερομένου *Ἀγησιστράτου Ἐρμοκλεῦς*, ἀναγραφομένου εἰς τὸν κατάλογον τῶν δημιουργῶν¹⁶. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Jacori γενομένη χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς¹⁷ εἰς τὸν 2ον π.Χ. αἰῶνα, ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων, δὲν φαίνεται νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον, ὡς ἀναφέρει ὁ Benediktsson¹⁸, ὁ ὑπογράφων τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην Μ ν α σ ί τ ι μ ο ς Τ ε λ έ σ ω ν ο ς φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἀκμάσας κατὰ τὸ δεῦτερον ἡμισυ τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος καὶ οὐχὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Carratelli¹⁹ ἀναφερόμενος ὁμώνυμος ἀνδριαντοποιὸς τοῦ 2ου π.Χ. αἰῶνος.

12. Lindos II, ἔ.ἀ. 1, G. II, 304 καὶ I.G. XII, 1, 818.

13. Tit(uli) Cam(irenses) = Annuario SIA XXVII - XXIX (1949 - 51) ἀρ. 30, 13.

14. Lindos II, ἔ.ἀ. σ. 51, 10.

15. Tit. Cam. 40, 3.

16. Tit. Cam. 3, E. b., 16.

17. Cl. Rh. VI - VII σ. 424, 44.

18. Jakob Benediktsson, Chronologie de deux listes de prêtres Kamiréens, ἐν Det Kgl. Danskenkabernes Selskab. Archaeologisk - Kunsthistoriske Meddelelser. II, Κοπεγχάγη 1940, σ. 10.

19. Tit. Cam. 40, ὅπου ἀναγράφει de statuario v. Lindos, p. 53, n 51. ἐξ ἄλλου ὁ Blinkenberg, Lindos II, σ. 52, 28, ἀναγράφει σαφῶς τὸν Μ ν α σ ί τ ι μ ο ν τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος ὡς τὸν ὑπογράψαντα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνδριαντοποιόν. Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ μορφή τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης (ιδεῖ ἐν Annuario SIA XXX - XXXII σ. 233 εἰκ. 45) δὲν συμφωνεῖ πρὸς μίαν τὸσον ὑψηλὴν χρονολογίαν.

Σ τ. 8. *Φιλοκρέων Δαμαγήτου*. Τὸ ὄνομα Φιλοκρέων ἐκ τῶν σπανίων, οὐχὶ ὁμῶς καὶ τὸ Δαμάγητος.

Σ τ. 9. *Κλεώνυμος Θευγόρου*. Σύνηθες εἰς τὰς ροδιακὰς ἐπιγραφὰς τὸ ὄνομα *Κλεώνυμος*, τὸ *Θεύγονος*, ὁμῶς διὰ πρώτην φορὰν ἀπαντᾷ εἰς Ῥόδον.

Σ τ. 10. *Μενοίτιος Εὐφραγόρα*. Ἐξ ἐπιγραφῆς τῆς Καμίρου²⁰, χρονολογουμένης μεταξὺ 221 π.Χ. καὶ 213 π.Χ., ἐκ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ *Φύλη Ἀλικαρνασσεῶς*, ἀκμάσαντος μεταξὺ 250 καὶ 213 π.Χ.²¹ καὶ ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐπίσης ἀναγραφομένου κατὰ τὸ ἔτος 221 π.Χ. διατελέσαντος δημιουργοῦ *Θευδίππου Ὀνασάνδρου*²², εἶναι γνωστὸς ὁ υἱὸς τοῦ παρόντος *Μενοίτιον Εὐφραγόρα*, ὁ ἀγωνοθέτης *Εὐφραγόρας Μενοίτιον*.

Ὅθεν ὁ ἡμέτερος *Μενοίτιος* πρέπει νὰ ἤκμασε περὶ τὸ 245 π.Χ.

Σ τ. 11. *Ἰεροφάνης Ἰερομβρότου*. Συνήθη ὀνόματα εἰς ροδιακὰς ἐπιγραφὰς, ὡς καὶ τὸ ἐν στίχῳ 12 *Πολύρατος*.

Σ τ. 13. *Θεύδωρος Παριανός*. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν εἰς τὴν ροδιακὴν περιοχὴν ἀνδριαντοποιῶν, ὁ παρὼν ταυτίζεται πρὸς τὸν περὶ τὸ 200 π.Χ. εἰς Λίνδον ἐργασθέντα *Θευ[.....]ος* καὶ *Θευδ[.....]*²³, ὅστις εἶναι γνωστὸς καὶ ἐκ Κνίδου ὡς *Θεύδωρος Π[.....]*²⁴. Διὰ τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς συμπληροῦται πλήρως τὸ ὄνομα αὐτοῦ, συνεργασθέντος, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς κνιδίας ἐπιγραφῆς, μετὰ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ *Τιμοχάρως* τοῦ *Ἐλευθεραίου*, ἀκμάσαντος κατὰ τὸ β' ἡμισυ τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι καὶ ἡ παρούσα ἐπιγραφή πρέπει νὰ χρονολογηθῆ μεταξὺ 245 καὶ 230 π.Χ.

4. *B. E. 1253*. Κυλινδρική, μετὰ ἀποκεκρουμένων ἄνω καὶ κάτω κυματίων, βᾶσις χαλκοῦ ἀνδριάντος ἐκ λαρτίου λίθου, φέρουσα ἐρυθρὰν ὀξειδωσιν. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια φέρει ὀπὰς ὑποδοχῆς τοῦ ἀνδριάντος (Π ί ν. 6). Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἐγκλυφὸς ταινία πλάτους 0,032 μ., ὕψος 0,695 μ., διάμετρος εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐπιγραφῆς 0,59 μ., ὕψος γραμμάτων 0,016 μ. καὶ ὑπογραφῆς ἀνδριαντοποιοῦ 0,012 μ. (Π ί ν. 7).

Πολυκλῆς Δαμοσθένης

Δαμοσθένη Ἀλέξιος.

Θεοῖς.

Φείδων Φειδοκράτης ἐποίησε.

Σ τ. 1. *Πολυκλῆς Δαμοσθένης*. Ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Σ τ. 2. *Δαμοσθένης Ἀλέξιος*. Πιθανῶς πατὴρ τοῦ ἀναθέτου.

Σ τ. 4. *Φείδων Φειδοκράτης*. Γνωστὸς ἐκ Λίνδου ἀδριαντοποιὸς ἐργασθεὶς εἰς τὴν ροδιακὴν περιοχὴν κατὰ τὰ μέσα τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος²⁵.

20. Tit. Cam. 39, β 16.

21. Lindos II, ἔ.ἀ. σ. 52, 24.

22. Tit. Cam. 3, E. b, 9.

23. Lindos II, ἔ.ἀ. 113, 114, καὶ σ. 53, 33.

24. Loewy, Inschriften griechischer Bildhauer, Leipzig 1885, ἀρ. 116.

25. Lindos II, ἔ.ἀ. 100 - 101 καὶ σελ. 52 ἀρ. 29.

5. *B. E. 1254.* Κυλινδρικόν βάθρον χαλκοῦ ἀνδριάντος ἐκ λαρτίου λίθου μετ' ἐρυθρᾶς ὀξειδώσεως (Π ί ν. 2 δ).

Ύψος 0,745 μ., διάμετρος 0,60 μ., πλάτος ἐκγλύφου ταινίας 0,035 μ., ὕψος γραμμάτων 0,022 μ.

Τὰ κυμάτια ἄνω καὶ κάτω εἶναι ἀποκεκρουμένα. Εἰς τὸν Πίνακα 2γ φαίνεται ἡ ἄνω ἐπιφάνεια.

[[-----]]N
[[-----]]
 Θεοῖς
[[-----]]

Ἡ ἐπιγραφή καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ ἔχουν ἀποξυσθῆ. Περί τῆς συνηθείας ταύτης τῶν Ροδίων νὰ ἀποξύουν τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἀνδριάντων ἀναφέρει ὁ Δίων ὁ Χρυσόστομος ἐν XXXI,9²⁶.

6. *B. E. 155.* Περιφερῆς βᾶσις ἀνδριάντος ἐκ λαρτίου λίθου, μετὰ κυματίων ἄνω καὶ κάτω ἀποκεκρουμένων κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἄνω ἐπιφάνεια ἐν Πί ν. 2ς 5. Ύψος 0,75 μ., διάμετρος εἰς θέσιν ἐπιγραφῆς 0,68 μ. Τὰ γράμματα εἶναι ἄνισα. Τὸ ὕψος τῶν εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους στίχους εἶναι 0,024 μ., εἰς τοὺς τρεῖς κατωτέρους μέχρι 0,018 μ. (Π ί ν. 2ε).

Ἄο δᾶμος ὁ Ροδίων
 ἑτείμασε
 Γάιον Ἰούλιον
 Θεύπονπον Ἀρτεμιδώρου
δ ἀρετᾶς ἔνεκα καὶ εὐνοίας,
 ἂν ἔχων διατελεῖ
 εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ῥοδίων].

Ἄο Γάιος Ἰούλιος Θεύπονπος Ἀρτεμιδώρου δὲν εἶναι γνωστός ἄλλοθεν.

Ἡ ἐπιγραφή πρέπει νὰ ἐχαράχθη κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ 1ου μ.Χ. αἰῶνος.

7. *B. E. 1256.* Γωνία ἐξ αὐτοτελοῦς ἄνω μέρους ὀρθογωνίου βάθρου. Ἀπολήγει εἰς αἰγυπτιαζόν κυμάτιον μετὰ ἄβακος. Φέρει ἐλαφρῶς ἐρυθρὰν ὀξειδώσιν. Εὐρέθη τετρασμένη εἰς πολλὰ συγκολληθέντα τεμάχια.

Μῆκος 0,615 μ., ὕψος 0,32 μ., βάθος 0,38 μ. εἰς τὴν πλαγίαν πλευρὰν τμήμα ἐπιγραφῆς (Π ί ν. 3β).

----E P I O
---T O Y

26. Ἴδὲ καὶ ἐν Lindos II, ἔ.ἀ. 419, στ. 30 - 44 καὶ 427.

8. *B. E. 1257*. Ἐνω μέρος ἐνεπιγράφου στήλης ἐκ λαρτίου λίθου μετ' ἐρυθρᾶς ὀξειδώσεως, περατούμενον δεξιὰ καὶ ἄνω.

Μήκος 0,215 μ., ὕψος 0,18 μ., βάθος 0,175 μ. Ὑψος γραμμάτων 0,012 μ. (Πί ν. 3δ).

Ἰος Λεον
[τίδα-----ἀγω]νοθετή
[σας-----]ΑΡΧΟΙ
-----Ο

9. *B. E. 1173*. Δύο συνανήκοντα τεμάχια πιθανῶς ἐκ βάρου. Τὸ κατώτατον μέλος εἶναι κυρτόν, ὑπὲρ τοῦτο ἀνεστραμμένον λέσβιον κυμάτιον. Λάρτιος λίθος μετ' ἐλαφρᾶς ὀξειδώσεως. Μήκος 1,27 μ., ὕψος 0,22 μ.

Ὑψος γραμμάτων 0,02 (Πί ν. 3γ). Γράμματα τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

-----των Ἀντίγονος Δαμοκλεῦς ἐνοί[ας]
ἐνεκα τᾶς εἰς αὐτόν. Θεοῖς

Ἀντίγονος καὶ Δαμοκλῆς ὀνόματα συνήθη εἰς Ρόδον.

Ὁ παρὼν ἄγνωστος ἄλλοθεν.

10. *B. E. 1259*. Μικρὸν τεμάχιον ἐνεπιγράφου μαρμαρίνης πλακῶς (Πί ν. 3ε). Ὑψος 0,10 μ., πλάτος 0,08 μ., πάχος 0,033 μ. Ὑψος γραμμάτων 0,038 μ.

-----Κ-----
-----ΘΙΚΟ-----
-----ΙΟ-----

11. *B. E. 1260*. Τμήμα πλακῶς ἐκ λαρτίου λίθου ἐλαφρῶς ὑποκυάνου, περατούμενον μόνον κάτω. Μήκος σφζόμενον 0,515 μ., ὕψος 0,28 μ., πάχος 0,12 μ. Ὅπισθεν ἀδρῶς εἰργασμένον. Τὸ ἔδαφος τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς κτυπημένον διὰ σμίλης (Πί ν. 3ς).

Ὑψος γραμμάτων 0,02 μ. ἕως 0,028 μ.

---ΑΙΑΙ...ΙΣΚΑΙΑΝΘ---
κ]αὶ στεφανωθέντα χρυσέ]οις καὶ ἀργυρέ
ο]ις στεφάνοις καὶ ἀν[δριάσι καὶ προσώ
πων] ἀργυρέων ἀναθέ]σεσι στεφανωθέντα
δ δε] καὶ ὑπὸ Παναθη]ναϊστᾶν-----
-----ἐν τοῖς ΑΙΦ-----
-----ΩΝΤΩ-----

Γράμματα τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

12. *B. E. 1497*. Κάτω μέρος ὀρθογωνίου, ἐκ λαρτίου λίθου, βάθρου ἀγάλματος. Κάτω φέρει ὀρθογωνίου τομῆς τμήμα, ὑπὲρ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἀνεστραμμένον λέσβιον κυμάτιον (Π ί ν. 58).

Ὑψος 0,21 μ., πλάτος μέγιστον 0,43 μ., βάθος 0,51 μ., ὕψος γραμμμάτων 0,012 μ.

Πλοῦτάρχος Ἡλιοδώρου

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς προστίθεται μιὰ εἰσέτι ὑπογραφή τοῦ ἀγαματοποιοῦ Πλουτάρχου Ἡλιοδώρου, ἐργασθέντος κατὰ τὸν 1ον π.Χ. αἰῶνα εἰς τὴν Ροδιακὴν περιοχὴν (πρβλ. Lindos II, σελ. 55, 85, 86).

13. *B. E. 1468. Τιμητικὸν ἐπίγραμμα*. Παραλληλεπίπεδον βάθρον ἐκ μελανοτέφρου λαρτίου λίθου, εὑρεθὲν ὑπὸ σωρὸν λίθων ἐντὸς τοῦ κήπου²⁷, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτίσθη ὁ συνοικισμὸς ἐργατοῦπαλλήλων²⁸, παρὰ τὴν διασταύρωσιν ἀνατολικῶς τῆς ὁδοῦ Θ. Σοφούλη καὶ βορείως τῆς ὁδοῦ Χειμάρρας.

Συγκεκριμένως ὁ ἐν λόγῳ σωρὸς εὑρίσκετο εἰς ἀπόστασιν 10 μ. περίπου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Χειμάρρας, παρὰ τὴν καθαιρεθεῖσαν εἰς τὴν ΝΑ. γωνίαν τοῦ συνοικισμοῦ οἰκίαν τῆς Τουρκοκρατίας²⁹ Ἀησὲ Καντάλ.

Ὁ λίθος, ὕψους 0,54 μ., πλάτους 0,92 μ. καὶ πάχους 0,78 μ., χρησιμεύσας προφανῶς ὡς σκάφη πλησίον νεωτέρου φρέατος, περατοῦται κατὰ τὰς τέσσαρας πέριξ καὶ τὴν κάτω πλευράν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰπώμεν καὶ διὰ τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν, ἣτις φέρει ἐσκαμμένην τὴν σκάφην.

Εἰς τὸ μικρὸν ἐξ ἄλλου ἄθικτον μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς ὑπάρχει ὀπὴ πρὸς ὑποδοχὴν γόμφου.

Ἡ ἐνεπίγραφος πλευρὰ εἶναι κάτω ἀποκεκρουμένη³⁰, ἐκ τῶν διακρινομένων δὲ σαφῶς 10 στίχων, οἱ δύο τελευταῖοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναγνωσθοῦν μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος³¹ (Π ί ν. 4 α).

27. Σημειοῦται ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Hedenborg εἶχεν ἴδει τὸν ἐν λόγῳ λίθον κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὡς εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ χειρόγραφον «Geschichte der Insel Rhodos», ἣτις εὑρίσκεται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰδρύματος Δωδεκανήσου, ἐν τόμῳ Atlas II Planches No. 15, σημειῶνει μετὰ σχεδίου καὶ τῆς δηλώσεως “dans une cour de campagne turque”.

28. Περὶ τῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν ἀνασκαφῶν ἰδὲ δημοσίευσιν εἰς ΠΑΕ 1956, σελ. 214 κ.έ.

29. Εἶναι λίαν πιθανόν, ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν εἶδεν ὁ J. Hedenborg καὶ τὸ εἰς τὸν Ross ὑπ' αὐτοῦ ἀνακοινωθὲν ἐπίγραμμα τοῦ Ξενοφάντου· ἰδὲ I.G. XII, 1, 40, ὅπερ εἰς τὴν αὐτὴν Νο 15 σελίδα σημειῶνει μετὰ ὁμοίας δηλώσεως “dans une cour de campagne turque”.

30. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο ἤδη ἀπὸ ἑκατονταετίας λίαν ἐφθαρμένη, κυρίως πρὸς τὸ κάτω μέρος, δι' ὃ καὶ ὁ J. Hedenborg εὐαριθμοτάτας μόνον λέξεις κατῴρθωσε νὰ ἀναγνώσῃ ὀρθῶς. Ἀναμφιβόλως ἔνεκα τούτου καὶ ὁ A. Scrinzi ἐν τῇ μελέτῃ αὐτοῦ *Iscrizioni greche inedite di Rodi* (Venezia 1899), ἣτις εἶναι καὶ ἡ πρώτη προσπάθεια δημοσιεύσεως ροδιακῶν ἐπιγραφῶν ἐκ τοῦ ὡς ἄνω χειρογράφου τοῦ Hedenborg, ἠναγκάσθη νὰ παραλείψῃ μεταξύ ἄλλων καὶ τὸ ἐνταῦθα δημοσιευόμενον ἐπίγραμμα.

31. Ἡ πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ ἐπιγράμματος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Γ. Δοντᾶ, Ἐπιμελητοῦ τότε παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ Ἀρχαιοτήτων Δωδεκανήσου, ὅστις λίαν προθύμως ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μου τὰς σημειώσεις του. Ὁ Καθηγητὴς κ. Peek ἐξ ἄλλου διέκρινε τὸ Φ τῆς λέξεως *φωτὶ* ἐν στ. 8 καὶ τὰ ὑπογραμμισθέντα κατωτέρω ἐν στ. 9 καὶ 10 γράμματα. Στ. 9 ΤΙΣΩΔΕΜ. ΛΑΙ. ΝΑΓΟΙ. ΝΑΤΟ. ΔΕ Στ. 10 ΩΝΠΙΑΙΣ ΠΙΕΛΟ ΠΤ. Τόσον εἰς τὸν κ. Δοντᾶν ὅσον καὶ εἰς τὸν κ. Peek ἐκφράζονται ἐντεῦθεν θερμαὶ εὐχαριστίαι.

Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,015 μ., τοῦ δὲ *Ο* καὶ *Θ* 0.014 μ.³².

Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας ἔχει ἀφεθῆ ἄγραφον κενὸν πλάτους 0,085 μ., ἀριστερὰ δὲ σαφῶς διακρινομένη *Ϝ* ἔχει πλάτος 0,012 μ.³³.

Τὸ κείμενον τοῦ ἐπιγράμματος ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἄδε καὶ ἐσσομένοις Ἀγήμονος ἄφθιτον εἰ[κὼν]
 ἀνδράσι Νικαγόρα κληθόνα παιδὸς ἐρεῖ,
 τὰν οἱ ἕκατι κλυτῶν ὄδε δωρίδος ἔκγον[ο]ς αἶα(ς)
 ἔργων καλλίσταν δᾶμος ἔδωκε χάριν,
 5 κρατὸς ὑπὲρ γεραοῖο βαλὼν ἐρικυδέα χρυ[σ]όν.
 ἐσθλὰ γὰρ εἰναλία μῆδετο τᾶιδε πόλει
 αἰὲν ἔχων ὄσιαν σφετέραι περὶ πατρίδι μῆτιν
 κα]ὶ νόον ὡς ἀγαθῶι φωτὶ θέμις τ[ε]λέ[θ]ει
 . . .]ΤΙΣΩΔΕΜ[.] ΛΑΙ[.] ΝΑΓΟΙ[.] ΝΑΤΟ[.] ΔΕ-----
 10 -----ΩΝΠΑΙΣΙΠΕΛΟΙΤ-----

Παρατηρήσεις. Ἐν τέλει τοῦ στίχου 1 ὁ λίθος εἶναι ἐντελῶς ἀποκεκρουμένος. Μετὰ τὸ *Ε* διακρίνεται σαφῶς κάτω μέρος καθέτου γραμμῆς, παρέχον τὴν ἐντύπωσιν *Ι*. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἢ ὀρθότερα συμπλήρωσις τῆς λέξεως εἶναι *εἰκὼν*.

Ὅμοίως ἐν τέλει τοῦ στίχου 3 δὲν διακρίνεται τὸ σημειωθὲν *ς* εἰς τὴν λέξιν *αἶα(ς)*, ἢ τοιαύτη ὁμῶς συμπλήρωσις εἶναι ἀναγκαία, τῆς λέξεως ἀναφερομένης εἰς τὸ *δωρίδος*.

Καὶ ἐσσομένοις, συναπτέον τῷ ἀνδράσι. Ἡ διὰ τοῦ *καὶ* ἐπίτασις τοῦ ἐσσομένοις εἶναι συνήθης εἰς τὴν ἐπιγραμματικὴν ποίησιν τῶν ἑλληνιστικῶν καὶ ρωμαϊκῶν χρόνων³⁴.

Ἀγήμων Νικαγόρα. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀγνώστου ἄλλοθεν τιμωμένου ἐνταῦθα Ροδίου, λόγῳ τῆς ποιητικῆς πλοκῆς τῶν λέξεων, ἀναφέρεται εἰς πτώσιν γενικὴν.

Δωρίδος αἶας. Ἡ ἔκφρασις εἶναι συνήθης εἰς τὰ ροδιακὰ ἐπιγράμματα. Πρβλ. τὸ νεώτερον ἐπίγραμμα τοῦ Ἀριδείκους δωρίδος αἶης σῆμα³⁵ καὶ τὸ δωρίδ' ἔμελπε Ρόδον³⁶. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἐν στίχῳ 7 χαρακτηρισμὸν *εἰναλία πόλει*³⁷.

Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι τοῦ παρόντος ἐπιγράμματος βασίζονται ἐπὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου

32. Τὰ *Ο* καὶ *Θ* τῶν τελευταίων στίχων εἶναι ἐλαφρῶς μικρότερα.

33. Ἐπειδὴ οἱ στίχοι εἶναι ἄνιστοι μεταξύ των, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γραμμάτων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μετρηθῆ ἡ ἀπόστασις τῆς ἀπολήξεως τῶν στίχων ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ λίθου. Σημειωτέον πρὸς τούτους, ὅτι οἱ τρεῖς πρῶτοι στίχοι ἀρχίζουν κατὰ τι δεξιώτερον τῶν τεσσάρων ἐπομένων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ εἰς τὴν πιθανὴν σκέψιν, ἣτις δὲν κατέστη δυνατόν, λόγῳ τοῦ ἀποκεκρουμένου τοῦ λίθου, νὰ ἐπιβεβαιωθῆ ἐκ τῶν μετρήσεων, ὅτι δηλ. ὁ λίθος ἦτο ἐλαφρῶς στενότερος ἄνω. Πρβλ. Σ. Χαριτανίδη, Μνημειακὴ διαμόρφωσις τῶν ἐπιγραφῶν (Θεσσαλονίκη 1956) σ. 55.

34. W. Peek, Griechische Vers-Inschriften (Berlin 1955), 1634, 4 καὶ Kaibel, Epigrammata graeca ex lapidibus conlecta (Berolini 1878), 537, 805, 4.

35. Hiller von Gaertrigen ἐν BCH 36 (1912) σ. 230.

36. Lindos II, ἔ. ἀ. 698, στίχ. 11.

37. Πρβλ. τὸ μεταγενέστερον ἐπίγραμμα τοῦ Ἀγλαχάρτου «Τὴν Ρόδου εἰναλίης. . .» I.G. XII, 1, 782.

ποιητικοῦ θέματος τῆς πεποιθήσεως, ὅτι τὰ μνημεῖα εἶναι σήματα προωρισμένα νὰ ἀγγέλλουν *τοῖς ἐσσομένοις*, ἥτοι αἰωνίως, περὶ τοῦ νεκροῦ ἢ τοῦ τιμωμένου. Τὸ πρῶτον γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ἐπίγραμμα εἶναι τὸ εἰς τὸν Κλεόβουλον ἀποδιδόμενον καὶ χρονολογούμενον εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ βου π.Χ. αἰῶνος³⁸. Ὀλιγώτερον ἐμφαντικὸν ἀλλ' οὐχ' ἦττον χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ ἐξ Ἑρετρίας τοῦ τρίτου τετάρτου τοῦ βου π.Χ. αἰῶνος ἐπίγραμμα³⁹, μαρτυροῦν τὴν καθ' ἅπαντα σχεδὸν τὸν βον αἰῶνα ἐπικράτησιν τῆς ἀντιλήψεως περὶ τῆς αἰωνιότητος τῶν ἔργων τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν.

Τὴν ἀρχαϊκὴν ταύτην τὸλμην καὶ ἀφέλειαν ἐπολέμησαν σφοδρῶς ὁ Σιμωνίδης μὲν συγκεκριμένως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ποίημα τοῦ Κλεοβούλου⁴⁰, ὁ Πίνδαρος δὲ γενικώτερον εἰς τὸν 4ον καὶ 5ον Νεμεόνικον⁴¹.

Τὴν συνέχισιν καὶ κατὰ τινα τρόπον τὴν ὑπὸ τὰς ἑλληνιστικὰς συνθήκας ἀναβίωσιν τῆς ἀντιλήψεως ταύτης ἀπηχεῖ τὸ παρὸν ἐπίγραμμα διὰ τῆς ἐκφράσεως *Ἄδε εἰκὼν ἐρεῖ καὶ ἐσσομένοις ἀνδράσι ἀφθιτον κληδόνα Ἀγήμενος*, ἔνθα ὁ καὶ σημαίνει *οὐ μόνον τοῖς παροῦσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐσσομένοις*.

Ἡ πεποιθήσις αὕτη εἰς τὴν αἰωνιότητα τῶν ἔργων, παρ' ὅλον ὅτι δὲν φαίνεται νὰ ἐξέλιπε καθ' ἅπασαν τὴν ἀρχαιότητα, εἰς τὴν ἑλληνιστικὴν ἐποχὴν, ὅτε ἡ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς τεχνικῆς δέσμευσις τεραστῶν φυσικῶν δυνάμεων ἠδραΐωσεν ἐμπράκτως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ ἔργα του, φαίνεται ὡς κάτι αὐτονόητον. Ἴσως δὲ δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ παρατεθῇ τὸ ποίημα τοῦ Ροδίου ἐπίσης ποιητοῦ Ἀνταγόρου, Anth. Pal. IX, 147⁴², ὅπου διασαλπίζεται, τρόπον τινά, τεχνικὴ ἐπίτευξις τοῦ Λινδίου ἀρχιτέκτονος Ξενοκλέους:

*ᾧ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε, μύσται,
μὴ δ' ὕδατος προχοὰς δεῖδτε χειμερίους·
τοῖον γὰρ Ξενοκλῆς ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.*

Ἡ ἀντιστοιχία αὕτη μεταξὺ ἀρχαϊκοῦ καὶ ἑλληνιστικοῦ πνεύματος ἔχει πολλάκις ἐπισημανθῆ εἰς διαφόρους τομεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ⁴³.

Χρονολογικῶς τὸ παρὸν ἐπίγραμμα, ἐκ τῆς μεγίστης ὁμοιότητος τῶν γραμμάτων πρὸς ἀκριβῶς χρονολογημένας ἐκ Λίνδου κυρίως ἐπιγραφάς⁴⁴, δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς

38. X. Καρούζου, Ἐπιτύμβιον Χρ. Τσουντα (Ἀθῆναι 1941) σ. 561, ὅπου πλήρης ἀνάλυσις τοῦ χωρίου καὶ W. Peek, Griechische Vers-Inschriften Band I, (Berlin 1955) 1171, ὅπου ἅπασα ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία.

39. W. Peek ἔ.ἀ. 1210 καὶ X. Καρούζου ἔ.ἀ. σ. 561.

40. Anthologia Lyrica, E. Diehl, Simonides (48) καὶ X. Καρούζου, ἔ. ἀ. σ. 562.

41. Πινδ. Νεμ. 4,81 καὶ 5,1 ἐξ.

42. Περὶ τοῦ ἐπιγράμματος ἰδὲ ἐν τῇ διατριβῇ τοῦ Hiller von Gaertringen, «Historische griechische Epigramme (Kleine Texte, Bonn 1926) σ. 33, 81, καὶ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις τοῦ Peter von der Mühl ἐν Museum Helveticum 19 (1962) σ. 30.

43. Πρβλ. Leroux, «Lagynos, Recherches sur la céramique et l'art ornemental hellénistique», Paris, 1913, σ. 7 «ce n'est pas le seul cas où l'art ornemental hellénistique et l'archaïsme se rencontrent». Ἰδὲ καὶ Ch. Picard, Rev. Arch. 1913. II. σ. 179.

44. Lindos II, 77-88.

τὸ δεύτερον τέταρτον τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος, ἀνήκει δὲ προφανῶς εἰς τὸν κύκλον τῆς δωρικῆς, πελοποννησιακῆς λεγομένης, σχολῆς τῆς ἑλληνιστικῆς ἐπιγραμματικῆς ποιήσεως, μετὰ λίαν εὐδιακρίτου κλασικιστικῆς χροιάς⁴⁵.

14. *B. E. 1268*. Ἐνεπίγραφον τμήμα περιφεροῦς βάσεως ἀνδριάντος ἐκ λαρτίου λίθου. Ὑψος 0,185 μ., πλάτος 0,223 μ., πάχος μέγιστον 0,095 μ., ὕψος γραμμάτων ἄνω 0,018 μ., κάτω 0,007 μ. Εὐρέθη ἐντὸς διανοιγείσης ὑπονόμου τῆς ὁδοῦ Θ. Σοφούλη (ἀρχαία ὁδὸς P27), πλησίον τῆς θέσεως ὅπου εὐρέθησαν αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι ἐπιγραφαὶ (Πί ν. 4β).

Τὸν δεῖνα γυμ]ασιαρχήσαν[τα
Ἐφροδεῖσιος ΑΘ[-----
Γυελόων
Μόσχος
5 [P]οδοκλήης
-----Α-----

Ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφή πρέπει νὰ χρονολογηθῆ εἰς τὸν 1ου π.Χ. αἰῶνα. Τὸ ὄνομα *Γυελόων* ἄγνωστον ἄλλοθεν.

15. *B. E. 1315*. Τμήμα λαρτίου λίθου εὐρέθην εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς οἰκίας Ἰωαννίδη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θ. Σοφούλη (P 27)⁴⁶, ὅπου κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ 1955 ἀνεφάνη τμήμα προσόψεως ἀρχαίας οἰκίας παραμεῖναν ὄρατον ἐπὶ τῆς νέας ὁδοῦ. Μῆκος 0,74 μ., πλάτος 0,335 μ., ὕψος 0,24 μ.

Ὑψος γραμμάτων 0,028 μ. (Πί ν. 4γ).

Μενεκληῦς Ν[-----
Μενεκληῦς Μ-----
Βρυκοντίων

Γράμματα τοῦ 1ου π.Χ. ἢ 1ου μ.Χ. αἰῶνος.

β. 16. *B. E. 1355*. Σπόνδυλος ἐκ λαρτίου λίθου, ἀποτελῶν πιθανῶς μέρος βάσεως ἀγάλματος (Πί ν. 5γ).

Ὑψος 0,435 μ., διάμετρος ἄνω 0,58 μ., ὕψος γραμμάτων 0,035 μ. ἕως 0,038 μ.

Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ πρὸς τὸ ἀντίθετον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος φέρει τετράγωνον ὀπὴν διήκουσαν μέχρι τῆς ὀπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς πλευρᾶς, ὅπου ὁ λίθος εἶναι ἐλαφρῶς ἀποκεκρουμένος (Πί ν. 5α). Εὐρέθη κατὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ παρὰ τὸν λιμένα Μαν-

45. Ἴσως καὶ τὸ παρὸν ἐπίγραμμα ἀπηχεῖ πῶς εἰς τὴν λογοτεχνίαν τὸν ἔντονον κλασικισμὸν. ὅστις ἐπικρατεῖ εἰς τοὺς τομεῖς τῆς τέχνης κατὰ τὸν 3ον π.Χ. αἰῶνα εἰς Ρόδον.

46. ΠΑΕ 1955 σ. 273.

δρακίου εἰς τὸ παρά τὸ βόρειον μέρος τῆς ὁδοῦ Πλαστήρα ξενοδοχεῖον «Σπάρταλη», ὅπου κατὰ γενομένην μικρὰν ἀνασκαφικὴν ἔρευναν ἀνεφάνησαν λίαν ἀσαφῆ οἰκοδομικὰ λείψανα.

*Ὁ δᾶμος ὁ Ροδίων
καὶ ἡ βουλὰ Ὁκταβί
αν Ἀφροδευσίαν
τειμαῖς ἔνεκεν*

Ἡ Ὁκταβία Ἀφροδευσία εἶναι γνωστὴ ὡς μήτηρ τοῦ Ἀσκληπιάδου Ὁκταβίου Ἐπιτυχέως ἐκ παλαιότερον εὐρεθείσης ἐπιγραφῆς⁴⁷.

Ἡ παρούσα ἐπιγραφή πρέπει νὰ χρονολογηθῆ εἰς τὸν 1ον ἢ 2ον μ.Χ. αἰῶνα.

II. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ 1957

α. Αἱ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 17 ἕως 21 ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἐντὸς μεγάλου σωροῦ λίθων παρὰ τὸν, πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀμερικῆς ἀριθμὸς 53, τοῖχον τῆς Τουρκοκρατίας, μετ' ἄλλων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν, βάθρων κ.λ.π. καὶ συνελέγησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὸ οἰκόπεδον, ὅπου ἐκτίσθη ἡ κλινικὴ Ἀθ. Καραγιάννη⁴⁸.

Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην τοῦ Νεοχωρίου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας, εἶχον συλλεγῆ ὑπὸ διαφόρων προξένων κυρίως ἢ Τούρκων πλουσίων πλείστα ὄσα ἀρχαῖα πρὸς μεταφορὰν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ διακόσμησιν τῶν εἰς Νεοχώριον οἰκιῶν καὶ κήπων ταν.

17. *B. E. 1305*. Τεθραυσμένον ἄνω ἀριστερὰ βάθρον ἀγάλματος ἐξ ἐρυθροῦ λίθου μετὰ φαιῶν καὶ ὑπολεύκων φλεβῶν. Ὑπὲρ καὶ ὑπὸ τὴν ἐνεπίγραφον πλευρὰν φέρει ταινιοειδὲς ἔκγλυφον πλαίσιον, κάτω ὑπὸ τὸ πλαίσιον ἄτονον λέσβιον ἀντεστραμμένον κυμάτιον καὶ εἰς τὴν βάσιν κυρτὸν τμήμα. Περαιοῦται κάτω καὶ δεξιὰ (Πί ν. 5β).

Ὑψος 0,63 μ., μέγιστον πλάτος 0,735 μ., βάθος μέγιστον παρὰ τὴν βάσιν 0,63 μ., ὕψος γραμμάτων ἀπὸ 0,01 μ. ἕως 0,016 μ.

Ἡ ἐπιγραφή καὶ λόγῳ φθορᾶς καὶ λόγῳ τῆς ποιότητος τοῦ λίθου εἶναι λίαν δυσανάγνωστος.

----- A ----- O -----
Ἀ[ριστο]κράτης
---- /ος Ἐὐπολέμου τῶν ἀδελφῶν

47. *Annuario SIA II* (1916) σ. 145, 15. Τόσον ὁ τόπος εὐρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης (Πύλη Ἄμβουοις) τοῦ Ἀσκληπιάδου Ὁκταβίου Ἐπιτυχέως, ὅσον—λίαν πιθανῶς—καὶ ἡ ἐν *Annuario SIA VII-IX* (1925-26) σ. 321 ἐπιγραφή μετὰ ὀνόματος ἱερέως τινὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλ' ἔτι περισσότερον τὸ παρά τὴν πύλην τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου εὐρεθὲν τμήμα ψηφίσματος, ρυθμίζοντος τὰ τῆς ἀνιδρύσεως ἀναθημάτων ἐντὸς τοῦ Ἀσκληπείου, συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς ὅτι τὸ Ἀσκληπεῖον τῆς Ρόδου εὐρίσκετο ὑπὲρ τὸν ἐμπορικὸν λιμένα. Πρβλ. Ἰ. Δ. Κοντῆ, Αἱ ἑλληνιστικαὶ διαμορφώσεις τοῦ Ἀσκληπείου τῆς Κῆ (Ρόδος 1956) σ. 8, ὅπου καὶ ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία.

48. Συμπεράσματα ἀνασκαφῶν ἐν ΠΑΕ 1957 σ. 126.

- *Ἐπόλ]εμος καὶ Ἐδφράνωρ Βασιλείδευς*
 5 *Κλευκράτης Δαμαγήτου*
 ----- *]στρατος καὶ Μενέλαος Μο[ιρ]αγένευς*
τὰν τοῦ υἱοῦ γυναῑκα
Βασιλείδης Ἐδφράνορος
τῶν υἱῶν τὰν ἀνεψιῶν
 10 *Ἀριστοκράτεια Μενελάου*
τῶν υἱῶν ἀνεψιῶν
ἐθνοίας ἔνεκα καὶ φιλοστοργίας
τᾶς εἰς αὐτὰν
Θεοῖς.
 15 *Ἀριστοκράτης Ῥόδιος ἐποίησε.*

Σ τ. 4. *Ἐδφράνωρ Βασιλείδευς*. Γνωστός ἐκ τῆς κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐπιγραφῆς ⁴⁹ χρονολογουμένης εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

Σ τ. 5. *Κλευκράτης Δαμαγήτου*. Ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐπιγραφῆς ⁵⁰ εἶναι γνωστός εἰς *Δαμάγητος Κλευκράτους*, πατὴρ πιθανῶς ἢ υἱὸς τοῦ ἡμετέρου Κλευκράτους. Οὐδεμίαν σχέσιν ἐξ ἄλλου δύναται νὰ ἔχη πρὸς τὸν ἡμέτερον ὁ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δημιουργῶν τῆς Καμίρου ⁵¹, χρονολογουμένου εἰς τὸ β' ἡμισυ τοῦ 1ου μ.Χ. αἰῶνος, γνωστός Κλευκράτης Δαμαγήτου Κασα(ρεύς).

Σ τ. 6. *Μενέλαος Μοιραγένευς*. Ὄνόματα σπάνια ἐν Ρόδῳ.

Σ τ. 10. *Ἀριστοκράτεια Μενελάου*. Ἐξ ὧσων γνωρίζω, διὰ πρώτην φοράν ἀπαντᾷ ἐν Ρόδῳ τὸ ὄνομα Ἀριστοκράτεια.

Σ τ. 11. Λόγῳ τοῦ λίαν ἐφαρμμένου τοῦ λίθου δέν εἶναι δυνατόν νὰ βεβαιωθῆ, ἐὰν ἡ γραφή εἶναι *τὸν υἱὸν ἢ τῶν υἱῶν*.

Σ τ. 15. *Ἀριστοκράτης Ῥόδιος ἐποίησε*. Ὁ παρὼν ἀνδριαντοποιός, ἄγνωστος ἄλλοθεν, πρέπει νὰ εἰργάσθῃ ἐν Ρόδῳ κατὰ τὸν 1ον π.Χ. αἰῶνα, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσωπογραφιῶν καὶ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ⁵².

Παρατηρήσεις. Ἡ ἐκτὸς τοῦ χώρου τῆς ἐπιγραφῆς, εἰς τὸ ἄνω καὶ κάτω πλαίσιον, χάραξις γραμμάτων ἐμφανίζεται εἰς ἐπιγραφὴν τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος ἐκ Καμίρου ⁵³,

49. I. G. XII, 1, 46, 213 καὶ Hiller von Gaertringen, Die Zeitbestimmung der rhodischen Künstlerinschriften, JdI, 1894 (9) σ. 29. Πρβλ. Lindos II ἔ. ἀ. σ. 55 ἀρ. 83 καὶ 86, ὅπου ἡ ἀκριβεστέρα χρονολόγησις τῶν ἀνδριαντοποιῶν *Ἐπιχάρμου Ἐπιχάρμου* καὶ *Πλουτάρχου Ἡλιοδώρου*, μεθ' ὧν κατὰ τὸν Hiller σχετίζεται ἡ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐπιγραφὴ. Σημειοῦται ἐνταῦθα ὅτι ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω ἐν I.G. XII, 1, 46 ἀλφαβητικῆς ἐπιγραφῆς, τελευταίως ἀνεκαλύφθη, ὀπισθεν τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἴπποτῶν καταλύματος τῆς Γλώσσης τῆς Γαλλίας, καὶ ἔτερα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐπιγραφὴ, λίαν δυσανάγνωστος, ἐπὶ μεγάλῳ ὀρθογωνίῳ μαρμάρου χρησιμοποιοηθέντος εἰς θεμελίωσιν ρωμαϊκοῦ πιθανῶς κτίσματος.

50. I.G. XII, 1, 46, 162.

51. Tit. Cam. 4β, 14.

52. Lindos II, 312, 322, 324.

53. Cl. Rh. VI-VII, σ. 402, 30.

φαίνεται δὲ ὅτι σποραδικῶς διήρκεσε μέχρι καὶ τοῦ 1ου μ.Χ. αἰῶνος τουλάχιστον⁵⁴.

Ἡ χρησιμοποίησις ἐξ ἄλλου τοῦ παρόντος πολυχρώμου λίθου⁵⁵ διδάσκει περὶ τάσεώς τινος πολυχρωμίας, ἣτις δὲν πρέπει νὰ εἶναι ξένη πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπικρατοῦντα εἰς Ρόδον ρυθμὸν Ροκοκό.

Ἡ πολυχρωμία αὕτη πρέπει νὰ διήρκεσεν ἐπ' ἄρκετὸν εἰς Ρόδον, καθ' ὅσον ἡ ἐκ τοῦ Τεμένους τοῦ Ρετζέπ Πασᾶ συλλεγεῖσα παλαιότερον, νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ρόδου ἀποκειμένη, βάσις τοῦ *Μάρκου Ἀύρηλίου Ἀθαναγόρα*⁵⁶ εἶναι ἐκ παρομοίου ἐρυθροῦ, μετὰ μελανῶν ὅμως φλεβῶν, λίθου⁵⁷.

Τέλος, πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ διάθεσις τοῦ χαρακτοῦ πρὸς ἔξαρσιν τῶν λέξεων *ἐθνοίας* καὶ *φιλοστοργίας* διὰ μεγεθύνσεως τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων *Ε* καὶ *Φ*.

18. *B. E. 1306*. Τεμάχιον στήλης ἐκ λαρτίου λίθου ἀποκεκρουμένον ἀριστερὰ καὶ κάτω. Ὑψος 0,34 μ., πλάτος 0,33 μ., πάχος 0,23 μ., ὕψος γραμμάτων ἀπὸ 0,01 μ. ἕως 0,014 μ. Φέρει κατάλογον ὀνομάτων εἰς δύο στήλας (Π ἰ ν. β α).

α' ----- Υ-----	β' ----- Κ-----
2 [Ἀρισ]τοφάνευσ	---]ΡΙΣ[---]Σ[---
----- ΟΣ	Ἀμ[φι]τίμο[υ]
4 [Πολυ]χάρομυ	----- Η[.]ΙΟΡΟΣ
----- ΑΤΕΥΣ	5 Τιμοσθένε[υς]
	καθ' ὁθεσίαν δὲ
	Πανάνδρον
	Κλειτόδαμος
	Φειδοκράτευσ
	10 [Π]υθόδοτος
	----- ΚΟΝΤΟΣ
	--- ΑΝΤΟΣ

Τὰ μὲν ὀνόματα *Πανάνδρος* καὶ *Κλειτόδαμος* εἶναι ἄγνωστα ἄλλοθεν, τὰ δὲ *Ἀμφίτιμος* καὶ *Τιμοσθένης* ἐκ τῶν σπανίως ἀπαντῶντων.

Ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἢ παρούσα ἐπιγραφή πρέπει νὰ χρονολογηθῇ εἰς τὸ β' ἡμισυ τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος⁵⁸.

19. *B. E. 1488*. Τεφροδόχη ἄνευ πώματος, τεθραυσμένη κατὰ τὸ ὀπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς

54. Lindos II, ἔ.ἀ. 419.

55. Παρὰ τὸ ἐνεπίγραφον τοῦτο βᾶθρον εὐρέθη καὶ ἕτερον τεμάχιον βᾶθρου ἐκ πολυχρώμου ἐπίσης λίθου καὶ παρομοίας διὰ κυμάτων διακοσμήσεως ἀλλ' ἄνευ ἐπιγραφῆς.

56. A. Majuri, *Annuario SIA IX-IX* (1925-1926) σ. 321, 4, Εἰς τὴν δημοσίευσιν δὲν σημειοῦται ἡ πολυχρωμία τοῦ λίθου.

57. Καὶ ἄλλαι ἀδημοσίευτοι ἐπιγραφαὶ ὑπάρχουν ἐπὶ πολυχρώμων λίθων κεχαραγμέναι.

58. Πρβλ. Lindos II, ἔ.ἀ. 105 καὶ 130.

μέρος, πλάτος 0,38 μ., ὕψος 0,185 μ., μήκος 0,465 μ., ὕψος γραμμάτων 0,014 μ. (Πί ν. 6β).

Ἀγαθωνόμου

B

Σημείωσις. Τὸ *B* πιθανῶς σημαίνει Βυβασίου⁵⁹.

20. *B. E. 1319.* Τμήμα ἐξέδρας ἐκ λαρτίου λίθου, περατούμενον πανταχόθεν. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς κοίλης ἐπιφανείας φέρει ἐπιγραφὴν δι' ἐπιμελῶς κεχαραγμένων γραμμάτων ὕψους 0,017 μ. (Πί ν. 6γ). Πλάτος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,57 μ., ὕψος 0,53 μ.

Ἀναξιτίμου [τοῦ δεῖνος]

καὶ τοῦ π[ατρὸς]

Ὡς προκύπτει ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφὴ πρέπει νὰ ἐχαράχθη κατὰ τὸν πρῶτον ἡμισυ τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος.

Ἐπιγραφαὶ ἐπὶ ἐξεδρῶν εἶναι γνωσταὶ κυρίως ἐκ Λίνδου⁶⁰.

21. *B. E. 1304.* Τὸ κάτω μέρος ἐνός ἐκ λαρτίου λίθου θησαυροῦ μετὰ ψηφίσματος. Ὁ θησαυρὸς ἦτο ἤδη γνωστὸς ἀπὸ τὸ 1901⁶¹. Ἀντιγράφονται ἐνταῦθα τὰ ὅσα ὁ Hiller ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν Graeven. «Ὁ λίθος ἦτο ἄλλοτε ὀρθογώνιος, νῦν εἶναι καθ' ὄλας τὰς πλευρὰς ἀποκεκρουμένος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας (Πί ν. 7α) ὑπάρχει κοιλότης διαμέτρου 0,39 μ. καὶ βάθους 0,20 μ.». Αἱ διαστάσεις τοῦ λίθου μετρηθεῖσαι ἀκριβέστερον ἔχουν ὡς ἐξῆς: Ὑψος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,58 μ., μήκος τῆς αὐτῆς πλευρᾶς 0,755 μ., βάθος λίθου 0,745 μ. Ὑψος γραμμάτων 0,021 μ. «Ἐχει εἰς ἀπόστασιν 0,21 μ. ἀπὸ τῆς ἄνω ἐπιφανείας πρὸς τὰ κάτω ὠραῖα γράμματα τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος. Τὸ ἐλλείπον ἄνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς θὰ ἦτο ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ἀπολεσθέντος πώματος τοῦ θησαυροῦ». Ἡ ἀνάγνωσις καὶ συμπλήρωσις ὑπὸ τοῦ Hiller ἐγένετο ἐξ ἀπογράφου ἀποσταλέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ροδίου φιλαρχαίου Στυλ. Σαριδάκη, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς (Πί ν. 7β):

----- ἀρχέσ[θω] ----- τᾶς κα

ταςκευ]ᾶς τοῦ [θ]η[σαυροῦ] -----

----- οἱ δὲ πωληταὶ ἀποδόσ[θων] αὐτόν. ἀναγράψαι

δ]ἔ τὸ ψάφισμα τόδε [ἔς] τὰ[ν μίαν πλευρὰν τοῦ

5 θ]ησαυροῦ, γράμματα μὴ ἐ[λάσσονα ἔχον] δα

59. Cl. Rh. II. σ. 222, 76.

60. Πρβλ. τὴν ἐξέδραν τοῦ Παμφιλίδα Lindos II, 131.

61. Graeven, Die thönerne Sparbüchse im Altertum, JdI. (1901) σ. 162 σημ. 13, ὅθεν ἐλήφθησαν τὰ ἀνωτέρω παρατιθέμενα, καὶ τὸ περὶ θησαυρῶν ἄρθρον τοῦ Ziehen ἐν RE, VI, A, 5. Ἡ ἀνωτέρω δημοσίευσις δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὴν ἐν Anuario SIA XXX-XXXII (1952-54) καὶ XXXIII-XXXIV (1955-56) βιβλιογραφίαν τῶν ῥοδιακῶν ἐπιγραφῶν ὑπὸ τοῦ Carratelli.

κ]τυλαιίων, καθ' ἃ καὶ ὁ ἀρχιτέ[κτων αὐτοῖς
συγγράφη.

β'. Αἱ δύο κατωτέρω ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν ἐντὸς τῶν ὁδοστρωμάτων τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ P 38 ⁶², ἥτις ἐμελετήθη κατὰ τὴν γενομένην ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἑρακλείου καὶ Κομνηνῶν οἰκοπέδου Δημητρ. Παπαδημητρίου.

22. *B. E. 1322*. Τεμάχιον ἐνεπιγράφου πλακὸς ἐκ λαρτίου λίθου μετ' ἀναθηματικοῦ ἐπιγράμματος ⁶³. Περαιοῦται ἄνω καὶ κάτω. Ὑψος 0,17 μ., μέγιστον πλάτος λίθου 0,15 μ., βάθος 0,21 μ. Ὑψος γραμμμάτων τῶν δύο πρώτων καὶ δύο τελευταίων στίχων 0,008 μ., τῶν δύο μεσαίων στίχων 0,01 μ. Ὁ ἄνω στίχος ἀπέχει 0,022 μ. ἀπὸ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ὁ δὲ κάτω 0,043 μ. ἀπὸ τῆς κάτω ἐπιφανείας. Ἐκ τῶν ἑξ στίχων ὁ τέταρτος κυρίως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναγνωσθῆ, ἐπειδὴ ἡ ἐπιφάνεια εἶναι λίαν ἀποκεκρουμένη (Πί ν. 7β).

--ἀλ]λ' ἐγὼ Τιμ]----
--τ]ήνδε ἀπέδω[---
--μ]ένης[-- ἰ]δρύσατ[ο]--
--ΑΡΣ-----ΣΑΝΕ--
--α]ῖτοῦ μνείαν--
--]χρόνον τοῖς ἐπ[ιγιννομένοις].

Στ. 1 Τὸ Τιμ πιθανῶς εἶναι ἡ ἀρχὴ κυρίου ὀνόματος.

Ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμμάτων πρέπει νὰ χρονολογηθῆ τὸ παρὸν ἐπίγραμμα εἰς τὸν 3ον π.Χ. αἰῶνα.

23. *B. E. 1323*. Τεμάχιον πηλίνης κεράμου εὐρεθὲν ἐντὸς τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ P 38 καὶ εἰς βάθος 1,20 μ. ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀνασκαφέντος οἰκοπέδου.

Πλάτος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,16 μ., ὕψος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,045 μ., ὕψος γραμμμάτων 0,023 μ.

Ἡ πλαγία πλευρὰ φέρει δι' ἐκγλύφων γραμμμάτων τὴν ἐπιγραφὴν (Πί ν. 7γ):

Ἐπολλωνί[ο]υ]

Προφανῶς πρόκειται περὶ τοῦ ὀνόματος ἐργοστασιάρχου ὡς ἐν Περγάμῳ ⁶⁴ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐνομα ἐργοστασιάρχου ἀμφορέων Ἐπολλωνίου εἶναι γνωστὸν ἐκ λαβῆς ἀμφορέως

62. Ἰδὲ σχετικὴν ἔκθεσιν ἐν ΠΑΕ 1957 σελ. 129, εἰκ. 3.

63. Τὸ παρὸν ἐπίγραμμα προέρχεται ἐκ τινος ἱεροῦ πιθανῶς τῆς γειτονικῆς πρὸς τὸ παρὸν οἰκόπεδον Ἀκροπόλεως τῆς Ρόδου.

64. Ernst Fabricius und Carl Schuchhardt, *Altertümer von Pergamon* (Berlin 1895) Band VIII, 2, Die Inschriften von Pergamon, g. 417, No 730-748.

εὐρεθείσης εἰς ἀνασκαφὰς τῆς Ρόδου⁶⁵, οὐδὲν ὅμως στοιχεῖον ὑπάρχει περὶ σχέσεώς τινος τῶν δύο ἐργοστασιαρχῶν.

III. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ 1958

α' Ἐκ τῆς πόλεως

Αἱ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 24 μέχρι 29 ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν κατὰ τὰς γενομένας δυτικώτερον τῆς κλινικῆς Ἀθανασίου Καραγιάννη⁶⁶ ἀνασκαφὰς εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Γεωργίου Εὐσταθίου ἀριθ. 11 καὶ 13 οἰκόπεδον ἀδελφῶν Πάχου⁶⁷.

24. *B.E. 1335*. Ἄνω τμήμα παραλληλεπίπεδου στήλης ἐκ λαρτίου λίθου ἀπολλῆγον δι' αἰγυπτιάζοντος κυματίου κατὰ τὴν ἔμπροσθεν καὶ τὰς δύο πλαγίας πλευρὰς εἰς ἄβακα, φέροντα εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν σκάμμα ὑποδοχῆς πλίνθου ἀγαματιδίου.

Ὁ λίθος κάτω δεξιὰ εἶναι ἀποκεκρουμένος, εἰς τὸ σφζόμενον ὅμως τμήμα τῆς κάτω πλευρᾶς φέρει ὑποδοχὴν γόμφου. Γενικῶς εἶναι ἀδρῶς εἰργασμένος. Ὑψος στήλης 0,43 μ., πλάτος πλίνθου 0,458 μ., πάχος πλίνθου 0,235 μ., ὕψος πλίνθου 0,095 μ., ὕψος γραμμάτων ἐπιγράμματος 0,014 μ., γραμμάτων ἐπιγραφῆς κάτω 0,019 μ. (Πί ν. 8α).

[. .]Ζ[. . . ? : ? . . . Κ Ε Σ[. . .]όμματον ἀρχένα Θρηήκης

σηκὸν ἐν ἐνύδρῳ νειμάμενοι δαπέδῳ,

ὕμῖν Ἀρχοκράτης τὸν Ἀτλαντίδος εἶσατο κοῦρον,

εὐαγέως ρέξας τάνδε θναπολίαν

5

Ἀρχοκράτης

Ἀριστοδάμου

ἰερατεύσας Θεοῖς

τοῖς ἐν [Σαμοθράκιη]

Σ τ. 1. *ἀρχένα Θρηήκης*. Πρόκειται περὶ τῆς θρακικῆς χερσονήσου πιθανῶς. Πρβλ. Ἡρ. VI, 37 *ἀρχένα τῆς Χερσονήσου*.

Σ τ. 3. *Ἀτλαντίδος κοῦρον*. Ἀτλαντὶς ἦτο ἡ Μαῖα⁶⁸. Κοῦρος ἐνταῦθα σημαίνει υἱὸς⁶⁹. Ἐκ τούτου προκύπτει, ὅτι τὸ ὑπὲρ τὴν στήλην ἀγαματιδίον ἦτο τοῦ Ἑρμοῦ, ἔχοντος πιθανῶς ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν λατρείαν τῶν Καβείρων⁷⁰, κατὰ συνέπειαν

65. B. E. 1055.

66. Ἰδὲ ἀνωτέρω σ. 12.

67. Ἰδὲ σχετικὴν ἔκθεσιν ἐν ΠΑΕ 1958 καὶ Α. Ὀρλάνδου, Ἔργον 1958 σ. 173.

68. Πρβλ. Ἡσιοδ. Θεογ. 938· Ζητὶ δ' ἄφ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κούδιμον Ἑρμῆν καὶ ἐπιγραφικῶς W. Peek AE 1931 σ. 112, 8.

69. Πρβλ. Εὐρ. Ἡλ. 462· Διὸς ἀγγέλω σὸν Ἑρμῆ τῷ Μαίαις ἀγροτῆρι κοῦρῳ καὶ ἐπιγραφικῶς Kaibel ἔ. ἀ. 411 Ὡ Μαίαις κλυτὲ κοῦρε.

70. Πρβλ. Στεφ. Βυζ. Ἰμβρος νήσος ἐστὶ Θράκης, ἰερὰ Καβείρων καὶ Ἑρμοῦ, ὃν Ἰμβρομον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, Ο. Kern ἐν RE X, 2, 1410 καὶ A. Laumonier, Les cultes indigènes en Carie (Paris 1958).

δὲ καὶ πρὸς τοὺς Σαμοθρακιστάς ⁷¹, ἱερεὺς τῶν ὁποίων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦτο ὁ ἀναθέτης ⁷².

Σ τ. 5 - 6. Ἀρχοκράτης Ἀριστοδάμου. Ὄνόματα συνήθη εἰς τὰς ροδιακὰς ἐπιγραφάς.

Περὶ τῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε τὸ ἀγαλματίδιον τοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ, δὲν δύναται νὰ διατυπωθῇ σαφῆς γνώμη, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐρμαϊκὴν στήλην ἐπὶ τῆς παρούσης στήλης οὔτε τὸ σκάμμα πρὸς ὑποδοχὴν τῆς πλίνθου, οὔτε ἡ μορφή τοιαύτης βάσεως, ὡς ἡ παρούσα, δικαιολογεῖ ⁷³.

25. *B. E. 1336*. Λίαν ἐφθαρμένον τεμάχιον μαρμάρου εὑρεθὲν ἐντὸς τοῦ νοτίου θεμελίου τῆς οἰκοδομῆς Πάχου.

Ὑψος 0,15 μ., πλάτος 0,115 καὶ πάχος 0,06 μ. (Πί ν. 8 β).

----ΚΛΗΣ
----ΛΙΚΛΕΥΣ
[ἱερ]ατεύσα[ς]

Τὸ πατρώνυμον πιθανῶς *Καλλικλεῖδς*.

26. *B. E. 1412*. Τεμάχιον λαρτίου λίθου περατούμενον ἄνω ἀριστερὰ καὶ ὀπισθεν.

Ὑψος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,125 μ., πλάτος λίθου 0,10 μ., βάθος 0,173 μ.

Ὑψος γραμμάτων 0,02 (Πί ν. 8 γ):

ΑΓ-----
ΚΛ-----

27. *B. E. 1413*. Τεμάχιον ἐκ λαρτίου λίθου περατούμενον ἄνω ὕψος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,20 μ., πλάτος λίθου 0,23 μ., βάθος 0,25 μ.

Ὑψος γραμμάτων 0,02 μ. (Πί ν. 8 γ).

-----TIMOY

28. *B. E. 1414*. Τεμάχιον βάθρου ἀγάλματος πιθανῶς ἐκ βαθυκυανοχρόου λαρτίου λί-

71. Ὅθεν καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ van Gelder ἐν *Geschichte der alten Rhodier* (Haag 1900) σ. 322 ἐκδοχὴ ὅτι οἱ Ἑρμαῖοι πρέπει νὰ εἶχον μᾶλλον πρὸς τὸν σαμοθρακικὸν Κασμίλον (Ἑρμῆν) σχέσιν, φαίνεται βᾶσιμος.

72. Εἰς τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον Πάχου εὑρέθη καὶ ἑτέρα ἀναθηματικὴ στήλη ἱερέως τῶν θεῶν Σαμοθράκων, ἡ δημοσίευσίς τῆς ὁποίας θὰ γίνῃ προσεχῶς, παρέχουσα νύξιν νὰ ὑποτεθῇ ἢ ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται μετὰ τῶν κατωτέρω, ἀνήκουσαι ἅπασαι εἰς βᾶθρα ἀναθημάτων, μετεφέρθησαν ἐκ παρακειμένου ἱεροῦ τῶν Θεῶν Σαμοθράκων, ἢ ὅτι ἡ περιοχὴ αὕτη ἀνήκεν εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο. Ἐκτενέστερον ἰδὲ ἐν ΠΑΕ 1958, Ἐνασκαφαὶ τῆς πόλεως τῆς Ρόδου.

73. Σχετικῶς ἰδὲ Bengt Hemberg, *Die Kabiren* (Uppsala 1950) σ. 267.

θου περατούμενον μόνον ἄνω. Εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν φέρει ἐσκαμμένην ὑποδοχὴν πλίνθου ἐδράσεως μαρμαρίνου ἀγάλματος. Ὑψος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,15 μ., πλάτος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,94 μ., βάθος λίθου 0,283 μ., ὕψος γραμμάτων 0,025 μ.

Ἐπιμελῶς κεχαραγμένη ἐπιγραφή (Πί ν. 9 α).

---- I T O K P A T H

γ υ ν ἄ [δὲ τοῦ δεῖνος]

Πρόκειται περὶ γυναικεῖου ὀνόματος κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν.

29. *B.E. 1351*. Περατούμενον μόνον ἄνω τεμάχιον βάρου ἐκ λαρτίου λίθου, διασφῶζον ἐπὶ μακρᾶς ἐπιφανείας μέρος κυρίου ὀνόματος. Ὑψος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,245 μ., μέγιστον πλάτος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,15 μ., βάθος λίθου 0,25 μ. (Πί ν. 9 β).

[Δα]μαίνετ[ος]

Πιθανῶς καὶ

[Δα]μαινέτ[ου.]

Γράμματα τοῦ 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

β' Ἐκ τῆς νεκροπόλεως

Κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1958, ὁ Δήμος Ρόδου προέβη εἰς ἐπέκτασιν τοῦ ὑδρευτικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς σχεδίου πόλεως περιοχὴν, κυρίως πρὸς νότον τῆς ὁδοῦ Θ. Σοφοῦλη, ὅπου ἐξετείνετο ἐκτὸς τῶν τειχῶν ἢ ἀρχαία νεκρόπολις τῆς Ρόδου.

Αἱ ἐργασίαι ἐσυνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1959. Ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης προέρχονται αἱ κατωτέρω ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 30 ἕως 34 ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί.

30. *B. E. 1424*. Ἐλαφρῶς ἀποκεκρουμένη ὀστεοθήκη ἐκ λαρτίου λίθου, πλήρης ἀποτεφρωμένων ὀστέων, μετ' ἀμφικλινοῦς πώματος. Κάτω φέρει τέσσαρας ψευδόποδας ἐσχηματισμένους διὰ πλαγίας ἐγκοπῆς τοῦ μεταξὺ τῶν κατακορύφων γωνιῶν λίθου.

Τὰ χεῖλη τοῦ πώματος κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν εἶναι λελεασμένα, ἐνῶ ἡ ὅλη ἐπιφάνεια εἶναι ἀνώμαλος. Ὑπὲρ τὸ μέσον τῆς μιᾶς μακρᾶς πλευρᾶς ἡ ἐπιγραφή. Μήκος 0,48 μ., πλάτος 0,37 μ., ὕψος μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ πώματος 0,37 μ., ὕψος γραμμάτων 0,015 μ. (Πί ν. 9 γ).

Ἀντιδώρου Ἀντιλόχου

Λαμψακηνοῦ

Ὁ Ἀντιδώρος εἶναι ἄγνωστος ἄλλοθεν, οὐδεὶς ἕτερος Λαμψακηνὸς ξένος ἦτο γνωστὸς μέχρι σήμερον ἐκ τῶν ροδιακῶν ἐπιγραφῶν. Καλὴ γραφή τοῦ τέλους τοῦ 3ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου π.Χ. αἰῶνος. Ἐν γένει ἡ ὅλη ἐργασία εἶναι ἐπιμελημένη.

31. *B.E. 1428*. Μικρὸς παραλληλεπίδους βωμὸς ἐκ λαρτίου λίθου, λίαν ἀποκεκρουμένος. Ὑψος 0,37 μ., πλάτος 0,45 μ., βάθος 0,28 μ.

Ύψος γραμμάτων 0,014 μ.

Ἐπιγραφή τοῦ 3ου ἢ 2ου π.Χ. αἰῶνος (Π ί ν. 98):

Ἀπολλώνιος Ἀν[τ]ιο[χε]ύ[ς]

Καλλιόπη Κίλισσα

γυνὰ δὲ Ἀπολλωνίου

Τὸ ὄνομα Ἀπολλώνιος συναντᾶται εἰς δύο εἰσέτι ἐκ Ρόδου γνωστοὺς Ἀντιοχεῖς ⁷⁴ ὁ παρὼν ὅμως εἶναι ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Εἰς τοὺς μέχρι σήμερον γνωστοὺς 14 Κίλικας καὶ Κίλισσας ⁷⁵ προστίθεται καὶ ἡ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Καλλιόπη. Περί τῆς μορφῆς τῶν παραλληλεπιπέδων βωμῶν ἰδὲ κατωτέρω ἀριθ. 49.

32. *B. E. 1432*. Κάτω μέρος μικρᾶς, λίαν ἀποκεκρουμένης, ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ λαρτίου λίθου. Κάτω φέρει μικρὰν προεξοχὴν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς στήλης ἐπὶ τῆς λιθίνης βάσεως.

Ύψος 0,19 μ., πλάτος 0,17 μ., πάχος 0,075 μ., ὕψος γραμμάτων 0,01 μ., (Π ί ν. 10 α). Γράμματα 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

----- N H Σ

Γ[α]λάτας

[Χρηστὲ] χαῖρε

Μέχρι σήμερον ἐξ ἐπιγραφῶν ἦσαν γνωστοὶ 12 Γαλάται ⁷⁶, τοὺς ὁποίους ὁ Morelli ἀναφέρει ὡς δούλους.

Ἐὰν πρέπει νὰ κρίνωμεν ἐκ τοῦ ταπεινοῦ πρὸ ἡμῶν λίθου καὶ τῆς ἄνευ ἐπιμελείας ἐργασίας, δυνάμεθα, ἄνευ ὅμως βεβαιότητος, νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι καὶ ἐδῶ πρόκειται περὶ δούλου.

33. *B. E. 1433*. Τμῆμα μικρᾶς ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ λίθου χρώματος ἐλαφρῶς φαιοῦ.

Ύψος 0,15 μ., πλάτος 0,215 μ., πάχος 0,065 μ., ὕψος γραμμάτων 0,015 (Π ί ν. 10 β). Γράμματα 2ου ἢ 1ου π.χ. αἰῶνος.

Ἐρασῖνε

Καλλατιανὲ

[Χαῖρ]ε

Οὔτε τὸ ὄνομα Ἐρασίνος, οὔτε ἄλλος τις Καλλατιανὸς ἦτο ἐκ τῶν ροδιακῶν ἐπιγραφῶν μέχρι σήμερον γνωστός.

74. Πρβλ. Donato Morelli, *Gli stranieri in Rodi*, ἐν *Studi Classici e Orientali*, Vol. V (Pisa, 1956) σ. 145.

75. Ὁ Morelli ἔ. ἀ. σ. 180 ἐκλαμβάνει ἅπαντας τοὺς ἐξ ἐπιγραφῶν γνωστοὺς Κίλικας ὡς δούλους.

76. Ἐ. ἀ. σ. 179.

34. *B. E. 1450*. Περιφερής βωμός εκ λαρτίου λίθου μετά βουκράνων και στεφάνων. Ύψος 0,39 μ., διάμετρος 0,33 μ.
 Ὁ βωμός εὑρέθη εἰς τὴν οἰκίαν Κελέσεγλου Μεμέτ, Ἀγίου Ἰωάννου 229, προέρχεται δὲ προφανῶς ἐκ τῆς πέριξ νεκροπόλεως (Π ί ν. 10γ).

Ἱερόκλεια
Σολεὺς

Τὸ ὄνομα, ἄνευ ἐθνικοῦ τινος, ἀπαντᾷ ἅπαξ εἰς Ρόδον ἐπὶ τεφροδόχου⁷⁷.

IV. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΕΙΣΑΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΡΟΔΟΥ

Αἱ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 35 ἕως 38 ἐπιγραφαί, μεταφερθεῖσαι προφανῶς ἐξ ἄλλων περιοχῶν, (ἰδὲ ἀνωτέρω ἐν σ. 12,α καὶ ἐν σημ. 81, τῆς σ. 22) εὑρέθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωνος Δραγούμη 18 οἰκόπεδον ἰδιοκτησίας Γ. Μανέττα.

35. *B. E. 1366*. Περιφερής βωμός μετά βουκράνων καὶ στεφάνων, ἀπολήγων ἄνω καὶ κάτω εἰς τὰ συνήθη εἰς τοὺς βωμούς τούτους κυμάτια.
 Ύψος 0,43 μ., διάμετρος κυρίως κορμοῦ 0,34 μ.
 Ύψος γραμμάτων 0,015 μ. (Π ί ν. 10δ).

Βακχίς
Σικωνία
Χρηστὰ χαίρει

Γράμματα 2ου πιθανῶς π.Χ. αἰῶνος.
 Οὐδεὶς ἕτερος Σικωνίος εἶναι γνωστὸς ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐπιγραφῶν εἰς Ρόδον πλην τοῦ εἰς Λίνδον ἐργασθέντος ἀγαλαματοποιοῦ Λυσίππου⁷⁸.

36. *B. E. 1365*. Τεφροδόχος ἐκ λαρτίου λίθου μετά καλύμματος. Ἡ ὅλη ἐπιφάνεια εἶναι ἄδρως εἰργασμένη. Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἔχει χαραχθῆ ἡ ἐπιγραφή.
 Ύψος μετά καλύμματος 0,32 μ., πλάτος ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας 0,37 μ., τρίτη διάστασις 0,44 μ., ὕψος γραμμάτων 0,02 μ. ἕως 0,022 μ. (Π ί ν. 11α).

Πείσιος

Τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ εἰς ροδιακὰς ἐπιγραφάς. Γράμματα τοῦ 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

37. *B. E. 1368*. Συνήθης περιφερής βωμός, κεκοσμημένος ὄμως διὰ βουκράνων, ὑπὲρ τὰ ὅποια ὑπάρχουν καρποὶ καὶ φύλλα, καὶ διὰ στεφάνων φερόντων καρπούς διαφόρων εἰδῶν καὶ σταφυλᾶς κρεμαμένης. Ἐκ τοῦ προσθίου βουκράνου κρέματα ταινία.

77. A. Majuri, Nuova Silloge epigrafica di Rodi e Cos, σ. 320.
 78. Lindos II ἔ. ἀ. 50.

Ὁ χαρακτηριστικώτερος βωμός τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἐν Ρόδῳ εἶναι ὁ τοῦ Ἐπολλωνίου τοῦ Ἀρκάδος, εἰς Ἀννουαρίο SIA II, ἀρ. 138 ἄνευ εἰκόνας δημοσιευθείς, ὅστις φέρει, ἐπὶ μὲν τοῦ κυρτοῦ σώματος τῆς βάσεως, τοῦ ἀνεστραμμένου λεσβίου κυματίου καὶ περὶ τὴν βάσιν τοῦ κυλίνδρου, σαφῆ ἴχνη τῆς ἐγχρώμου διακοσμῆσεως τῶν μελῶν, ἐπὶ τῶν στεφάνων δὲ καὶ τοῦ ἄνω κυματίου ἀσαφῆ ὑπολείμματα χρώσεως (Πί ν. 11γ).

Ἔψος παρόντος βωμοῦ 0,43 μ., διάμετρος 0,29 μ., ὕψος γραμμῶν 0,015 μ. ἕως 0,02 μ. Γράμματα 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος (Πί ν. 11ε).

Ἀγαθοκλῆς

Βυ(σ)ζάντιος

Ἐὰν ἡ γραφή δὲν εἶναι λανθασμένη (Βυζάντιος ἀντὶ Βυζάντιος), πρόκειται πιθανῶς περὶ ἀποδόσεως ἰδιαζούσης ἐν Ρόδῳ προφορᾶς τῆς λέξεως ταύτης⁷⁹.

38. *B. E. 1367*. Περιφερῆς βωμός ἐκ λαρτίου λίθου μετὰ ἐσχηματοποιημένων βουκράνων καὶ στεφάνων.

Εὑρέθη ὡς ἄνω. Ἔψος 0,325 μ., διάμετρος 0,22 μ., ὕψος γραμμῶν 0,008 ἕως 0,01 μ. Γράμματα πιθανῶς 1ου π.Χ. αἰῶνος (Πί ν. 11δ).

Ἀριστονίκη

Ἐρμοκράτης

Τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ μόνον ἅπαξ εἰς τὰς ροδιακὰς ἐπιγραφὰς ὑπὸ τὸν δωρικὸν τύπον Ἀριστονίκα⁸⁰.

39. *B. E. 1357*. Περιφερῆς μαρμαρινὴ βᾶσις χαλκοῦ ἀγάλματος. Κάτω φέρει σαφῶς διαχωριζόμενον κυρτὸν σῶμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπικάθηται, ἐλαφρῶς ἐξογκούμενος πρὸς τὰ κάτω, ὁ κορμός τῆς βάσεως, περατούμενος ἄνω εἰς διπλοῦν δακτύλιον, οἰονεὶ διαχωρίζοντα τὸ ἄνω μέρος, ἐφ' οὗ ἐπάτει τὸ ἄγαλμα. Τὸ μέρος τοῦτο, ἀποτελεῖται ἐκ βραχέος κυλίνδρου, ἀπολήγει δὲ ἄνω εἰς ἔντονον κυρτὸν σῶμα. Τὰ γράμματα εὐρίσκονται ὑπὲρ τὸ μέσον τοῦ κυρίως κορμοῦ (Πί ν. 11β καὶ 11ς).

Ἔψος 0,735 μ., διάμετρος 0,60 μ., ὕψος γραμμῶν 0,03 μ., καὶ τοῦ *P*, 0,035 μ.

Εὑρέθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 28ης Ὀκτωβρίου, ἐναντι τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, οἰκόπεδον, ὅπου φκοδομήθη ἡ κλινικὴ τοῦ ἱατροῦ Σπάρταλη⁸¹.

79. Βυζάντιοι εἰς Ρόδον ἦσαν γνωστοὶ τρεῖς μέχρι σήμερον. Πρβλ. Morelli, *Gli stranieri in Rodi*, ἔ. ἀ. σ. 150.

80. *Annuario SIA II* (1916) σ. 168, 127.

81. Σημειωτέον ὅτι, ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἅπασα ἡ δυτικῶς τῶν Δικαστηρίων καὶ μέχρι καὶ πέραν τῆς ὁδοῦ Ἴωνος Δραγοῦμη περιοχὴ, ὀριζομένη ἀπὸ νότου διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου Διάκου καὶ ἀπὸ βορρᾶ διὰ τῆς ὁδοῦ Δηλμπεράκη, ἀνήκουσα εἰς πλούσιον Τοῦρκον γαιοκτῆμονα, ἦτο διακεκοσμημένη διὰ πλήθους ἀρχαίων. Εἶναι πιθανὸν ὅτι καὶ ἡ παρούσα ἐπιγραφή εὐρίσκετο ἐντὸς τοῦ κήπου ἐκεῖνου. Ὁ Τοῦρκος ἐκεῖνος ἐλέγετο Ρασίτ Μαρασλόγλου.

Ἑ λ ί ο υ
Ρ ό δ ο υ

Γράμματα ρωμαϊκῆς ἐποχῆς 2ου ἢ 3ου μ.Χ. αἰῶνος.

Εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης ὑπῆρχεν ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Ἑλίου. Ἐπειδὴ ὁ Ἑλιος ἦτο μὲν κατ' ἐξοχὴν θεὸς τῆς Ρόδου⁸², συνηντᾶτο ὁμως καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος⁸³, δύναται νὰ διατυπωθῇ ἐνταῦθα ἡ ὑπόθεσις, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ρωμαιοκρατίας, ὁπότε ὁ ἔλεγχος τῶν Ροδίων εἶχεν ἐξαπλωθῆ καὶ πέραν τῆς Ροδιακῆς Περαίας, εἰς πλείστας τῶν νήσων⁸⁴, φυσικὸν θὰ ἦτο νὰ εἶχεν ἐπέλθει καὶ ἐν Ρόδῳ ἀκόμη ποιά τις σύγχυσις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐχρειάσθη ἴσως ἐνταῦθα νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ἡ μορφή, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ θεὸς τῆς Ρόδου Ἑλιος⁸⁵.

40. *B. E. 1498*. Περιφερῆς βωμὸς ἐκ λαρτίου λίθου μὲ λίαν ἐσχηματοποιημένα τὰ διακοσμητικὰ στοιχεῖα. Φέρει βούκρανον καὶ στεφάνους. Ἄγνωστου προελεύσεως.

Ἔψος 0,345 μ., διάμετρος 0,26 μ.

Ἔψος γραμμάτων ἀπὸ 0,014 μ. - 0,02 μ. (Π ί ν. 11ζ).

Ε θ φ ρ ο σ θ ν α
Χ ρ η σ τ ἄ χ α ἰ ρ ε

Γράμματα 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

41. *B. E. 1499*. Περιφερῆς βωμὸς ἐκ λαρτίου λίθου μετὰ κυματίων ἄνω καὶ κάτω, ἄνευ βουκράνων καὶ τῶν λοιπῶν διακοσμητικῶν.

Μορφολογικῶς παρουσιάζει ποίαν τινα στιφότητα, ὡς καὶ ἐκ τῶν διαστάσεών του προκύπτει. Ἔψος 0,255 μ., διάμετρος 0,24 μ., ἕψος γραμμάτων 0,015 - 0,022 μ., ἀγνωστου προελεύσεως (Π ί ν. 12α).

Φ ι λ ι σ τ ῶ
Μ υ ρ ι ν α ἰ α

Τὰ γράμματα μαρτυροῦν ὅτι ὁ βωμὸς κατεσκευάσθη τοῦλάχιστον εἰς τὸ τέλος τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος⁸⁶, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων. Μυριναῖος ἐκ τῶν ροδιακῶν ἐπιγραφῶν εἶναι γνωστὸς μόνον ὁ ἐν I.G. XII, 1.105 ἀναφερόμενος.

42. *B. E. 1500*. Περιφερῆς ἐκ λαρτίου λίθου βωμὸς μετὰ βουκράνων, στεφάνων καὶ ται-

82. Laumonier, *Les cultes indigènes en Carie* (Paris 1958) σ. 683, 8.

83. Donato Morelli, *I Culti in Rodi* (Pisa, 1959) σ. 94.

84. P. M. Fraser and G. E. Bean, *The Rhodian Peraea and Islands* (Oxford 1954), σ. 135, 4, 5 (ἐνθα διορθωτέον I.G. XII. 7. 493 β), 6 καὶ 163, 3.

85. Van Gelder, *Geschichte der alten Rhodier*, ἔ. ἀ. σ. 290 κ. ἔ.

86. Ἡ μορφή τοῦ Φ ὁδηγεῖ εἰς τὸ β' τέταρτον τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος, Πρβλ. Lindos II 89. Τὰ λοιπὰ ὁμως γράμματα, κυρίως τὸ Υ καὶ τὸ Σ, τὸ Μ καὶ τὸ Ω, δύναται νὰ χρονολογηθοῦν εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ αἰῶνος τούτου, ἰδὲ Lindos II, 126, 127.

νίας περί τὸ ἐν βούκρανον, ὅπου καὶ ἡ ἐπιγραφή (Π ί ν. 12β). Ἐργασίου προελεύσεως.
Ἔψος 0,33μ., διάμετρος ἄνω 0,275μ. ὕψος γραμμάτων 0,012μ.

Δ α φ ν ἰ ς
Λ υ δ ἄ
χ α ἰ ρ ε

Τὸ ὄνομα *Δαφνίς* διὰ πρώτην φοράν συναντᾶται εἰς τὰς ροδιακὰς ἐπιγραφάς.
Γράμματα τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

43. *B.E. 1503*. Περιφερῆς ἐκ λαρτίου λίθου λίαν ἀποκεκρουμένος βωμὸς μετὰ βου-
κράνων καὶ στεφάνων (Π ί ν. 12γ).

Ἔψος 0,28 μ., διάμετρος ἄνω 0,22 μ., ὕψος γραμμάτων 0,012 μ.

Γράμματα 2ου ἢ 1ου πιθανῶς π.Χ. αἰῶνος.

Εὐρέθη ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποτῶν Οἴκου τῆς Ἰταλίας.

Δ ι π ι ε ρ ἰ α ς
ἐ γ γ ε ν ῆ ς⁸⁷

Τὸ ὄνομα *Διπιερίας* ἄγνωστον ἄλλοθεν.

44. *B. E. 1375*. Περιφερῆς βωμὸς ἀποκεκρουμένος ἐκ λαρτίου λίθου μετὰ βουκράνων,
στεφάνων καὶ ταινίας (Π ί ν. 12δ). Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου. Ἔψος 0,38 μ.,
διάμετρος 0,25 μ. Τὰ γράμματα κεχαραγμένα λίαν χαμηλά. Ἔψος γραμμάτων 0,01 ἕως
0,014 μ.

2ος ἢ 1ος αἰὼν π.Χ.

---- EYΣ

Ἐλεξανδρέως

45. *B. E. 1518*. Περιφερῆς βωμὸς ἐκ λαρτίου λίθου μετὰ βουκράνων καὶ ταινίας.
Ἔψος 0,52 μ., διάμετρος 0,42 μ., ὕψος γραμμάτων 0,02 μ.

Γράμματα πιθανῶς τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος (Π ί ν. 12ε).

Ἐθανοκλεῦς
Δαμοφῶντος

Ἐγνωστος ἄλλοθεν. Τὸ ὄνομα *Ἐθανοκλῆς* ἐκ τῶν σπανίων. Εὐρέθη εἰς τὴν περιοχὴν
τῆς παρὰ τὸν Ἁγίον Ἰωάννην ἀρχαίας νεκροπόλεως, πλησίον τῆς ἀποθήκης τῆς Διευ-
θύνσεως Τεχνικῆς Ἐπιχειρήσεως.

87. Περὶ τοῦ ἐγγενῆς ἰδέ ἐν *Studi Classici e Orientali*. Vol. V

46. *B. E. 1519.* Μαρμαρίνη επιτυμβία παραλληλόγραμμος πλάξ τεθραυσμένη κάτω. Μειοῦται ἑλαφρῶς πρὸς τὰ ἄνω, ὅπου καταλήγει εἰς κυμάτιον, ὑπὲρ τὸ ὅποιον ὑπάρχουν δύο μικρὰ ἀκρωτήρια εἰς τὰς ἑκατέρωθεν γωνίας καὶ ἓν εἰς τὸ μέσον (Πί ν. 13α). Ὑψος σφζόμενον 1,12 μ., πλάτος ἄνω 0,29 μ., πάχος 0,09 μ., ὕψος γραμμάτων 0,021. Εὑρέθη ὡς ἄνω. Ὡραῖα γράμματα τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου π.Χ. αἰῶνος⁸⁸.

Π α μ φ ί λ ο υ

Τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ σπανίως εἰς Ρόδον.

47. *B. E. 1510.* Μαρμαρίνη παραλληλόγραμμος επιτυμβία πλάξ, μειουμένη ἑλαφρῶς πρὸς τὰ ἄνω, τεθραυσμένη κατὰ τὸ κάτω μέρος. Ἄνω φέρει ἀέτωμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀνθεμοειδὲς ἀκρωτήριο, ἐπαναλαμβανόμενον καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς γωνίας. Ἡ δεξιὰ εἶναι ἀποκεκρουμένη. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μαρμάρου εἶναι λίαν ἐφθαρμένη. Εἰς τὸ κατώτερον σφζόμενον μέρος φέρει τὴν ἐπιγραφὴν (Πί ν. 13β). Ὑψος 0,59 μ., πλάτος κάτω 0,297 μ., ἄνω 0,28 μ., πάχος 0,073 μ., ὕψος γραμμάτων 0,015 μ. τὸ Φ. 0,019 μ. Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου. Γράμματα τοῦ 3ου μᾶλλον π.Χ. αἰῶνος.

ΚΟΚΚΙΣ

ΦΙΛΑΙΝΑΣ

Ἄμφοτερα τὰ ὀνόματα εἶναι ἄγνωστα.

48. *B. E. 1509.* Τεμάχιον περιφεροῦς βωμοῦ ἐκ λαρτίου λίθου ἐσκαμμένον ἄνωθεν ἵνα χρησιμεύσῃ προφανῶς ὡς ἰγδίων. Φέρει μικρὰ βούκρανα καὶ στεφάνους (Πί ν. 12ς). Ὑψος 0,265 μ., διάμετρος 0,23 μ., ὕψος γραμμάτων 0,013 μ. Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου. Γράμματα 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

----- ἀγόρας

Ἐπολλοδότου

49. *B. E. 1508.* Παραλληλεπίπεδος μαρμαρίνος βωμός. Κάτω φέρει κυρτὸν σῶμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀνεστραμμένον λέσβιον κυμάτιον. Ὑπὲρ τὸ κυμάτιον φέρει ἔκγλυφον ταινίαν ἐπαναλαμβανομένην καὶ εἰς τὸ ἄνω μέρος (Πί ν. 13γ). Ὑψος 0,41 μ., πλάτος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς 0,445 μ., ὕψος γραμμάτων 0,02. Προφανῶς προέρχεται ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου, εὑρέθη ὅμως εἰς δεξαμενὴν κήπου τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας, ὅπισθεν τοῦ κινηματογράφου «Παλλάς». Γράμματα τοῦ 1ου αἰῶνος π.Χ.

88. Πρβλ. Lindos II, ἔ.ἀ., 78, 81, 85.

Ἄριστομάχου Τιμοκράτους
 Νεττίδα καὶ τᾶς γυναικός
 αὐτοῦ Ἡδείας Ἡρακλεώτιδος

Ἄμφότεροι καὶ ὁ Ἄριστόμαχος Τιμοκράτους καὶ ἡ Ἡδεία Ἡρακλεώτις ἄγνωστοι ἄλλοθεν.

Περὶ τῶν παραλληλεπιπέδων βωμῶν, ὡς τύπων καθαρῶς ροδιακῆς ἐμπνεύσεως, ἔγραψεν ὁ Laurenzi⁸⁹. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἡμέτερος βωμὸς διατηρεῖ ἔντονον, ἂν καὶ τυποποιημένον, τὸν χαρακτήρα τῶν αἰσθητικῶν στοιχείων τοῦ μετ' ἀναγλύφου παραστάσεως διακεκοσμημένου προτύπου βωμοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ρόδου⁹⁰, φέρων ἐνδεικτικῶς εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀναγλύφου παραστάσεως ἐκείνου καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον καθ' ὕψος τῆς ἐπιφανείας, διὰ μεγάλων γραμμάτων εἰς τρεῖς σειράς, ὡς ὑποκατάστατον, τρόπιν τινά, τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας τοποθέτησις τοῦ βωμοῦ ὑπὲρ τὸ σημεῖον ἐκροῆς τοῦ ὕδατος ἐντὸς ὕδατοδεξαμενῆς (Πί ν. 13 δ) ἀπετέλεσε λίαν ἐπιτυχῆ λύσιν τῆς ἐξάρσεως τοῦ σημείου τούτου, κοσμουμένου σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ἰσλαμικὴν τεχνοτροπίαν⁹¹.

50. *B. E. 1430*. Κάτω μέρος ὀρθογωνίου ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ λαρτίου λίθου, περατούμενον κάτω ἀριστερά, τεθραυσμένον εἰς τρία τεμάχια (Πί ν. 14α). Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου.

Ὑψος 0,35 μ., πλάτος 0,35 μ., πάχος 0,125 μ., ὕψος γραμμάτων 0,00.

Γράμματα τοῦ 1ου πιθανῶς αἰῶνος π.Χ.

Ἐπίχαρμος
 ΛΑΙΣΤΡΑΙΟΥ

Ἡ δευτέρα λέξις εἶναι ἄγνωστος.

89. L. Laurenzi, *Rilievi e statue d'arte rodia*, RM 54 (1939) σ. 43. Ἴσως πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τοῦτο, εἰς τὰ ὅσα ἐν τῷ σπουδαιωτάτῳ τούτῳ ἄρθρῳ ἀναφέρονται, ὅτι δηλ. ὁ εἰς τὸ ἀνάγλυφον τοῦ Μονάχου εἰκονιζόμενος βωμὸς, (RM 54 (1939) πίν. 11 καὶ M. Bieber, *The sculpture of the hellenistic age* (New York 1955)) δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐπιτύμβιος, (RM 1939 σ. 43), ἀλλὰ ἀναθηματικός, ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουν εὐρεθῆ κυρίως κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν Δανῶν γενομένας ἀνασκαφὰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Λίνδου (Πρβλ. *Lindos II*, ἔ. ἀ. 140, 149, 154, 195, 202, 209, 230, 253, 259, 290, 295(;), 301(;), 306, 340, 356, οἵτινες ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος ἐμφανιζόμενοι διατηροῦνται μέχρι τοῦ τέλους σχεδὸν τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος, ἔχοντες ἅπαντα τὰ μορφικὰ στοιχεῖα τῶν ἐκ Ρόδου ἐπιτυμβίων βωμῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ ὁ ὑπ' ἀριθ. 202 φέρει κατὰ τὸ ἀριστερόν ἄκρον ἀκρωτήριο—τὸ δεξιὸν ἄκρον εἶναι ἀποκεκρουμένον—ὡς καὶ ὁ βωμὸς τοῦ ἀναγλύφου τοῦ Μονάχου, ὅπερ καθιστᾷ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν ἔτι πιθανωτέραν, δεδομένου ὅτι ἐπιτύμβιος βωμὸς εἰς τὴν παράστασιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀναγλύφου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δικαιολογηθῇ.

90. RM 54 (1939) σ. 43 εἰκ. 1 καὶ Cl. Rh. II, N. 32, εἰκ. 37. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ρόδου ὑπάρχουν οἱ εἰς Cl. Rh. V, σ. 96, εἰκ. 64, Cl. Rh. IX σ. 100 εἰκ. 66 καὶ ἕτεροι δύο μετ' ἀναγλύφων εἰς τὴν ἐμπροσθεν ἐπιφάνειαν διακεκοσμημένοι βωμοί.

91. Πρβλ. H. Baldacci, *Architettura Turca in Rodi* (Milano, 1932) σ. 59 κ. ἐ., ὅπου ὁμοῦ γίνεται λόγος μόνον περὶ τῶν κρηνῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῆς διακοσμῆσεως τῶν θέσεων ἐκροῆς τῶν ὑδάτων καὶ εἰς τὰς ὕδατοδεξαμενάς.

51. *B. E. 1381.* Ἐνεπίγραφον τεμάχιον μαρμάρου καλῆς ποιότητος μήκους 0,185 μ., ὕψους 0,095 μ. καὶ πάχους 0,065 μ. Ὑψος γραμμάτων 0,015 μ. καὶ τοῦ *O* καὶ *Θ*, 0,01 μ.

Περατοῦται ἄνω, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν μετὰ βεβαιότητος νὰ ὑποστηριχθῆ διὰ τὰς τρεῖς ἄλλας πέραξ πλευράς. Ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια εἶναι λελεασμένη. Παρεδόθη εἰς τὸ Μουσεῖον ὑπὸ τοῦ Χημικοῦ Κ. Πάχου μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀμερικῆς καὶ 25ης Μαρτίου οἰκίαν Μπιλιόττι, νῦν Ξενοδοχεῖον «Ἀνθισμένος Πύργος». Πιθανῶς προέρχεται ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ὡς ἄνω Μπιλιόττι, Προξένου τῆς Ἀγγλίας, γνωστοῦ διὰ τὴν ἀθρόαν ἀγορὰν ἀρχαίων καὶ διενέργειαν ἀνασκαφῶν ἐν Ρόδῳ, κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος (Πί ν. 14ε). Γράμματα ἴσως 3ου π.Χ. αἰῶνος.

Τιμακράτη

Τιμοθέου

Ἀθά[ναι]

52. *B. E. 1371.* Τεμάχιον πλακὸς ἐκ λαρτίου λίθου ὕψους 0,20 μ., πλάτους 0,155 μ., πάχους 0,07 μ., εὑρεθὲν εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς παρά τὴν ὁδὸν Τάρπον Σπρίγκς οἰκίας Ἀγιακάτσικα (Πί ν. 14δ).

Τὸ κοινόν

MAX-----

ΝΩΝΕ[.]ΜΑ---

ἐτείμασε [--- χρυσέω

σ]τεφάνω Τ---

---- ΓΥΕΛΝ---

Γράμματα τοῦ τέλους τοῦ 1ου π.Χ. ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1ου μ.Χ. αἰῶνος.

53. *B. E. 1353.* Περιφερῆς βωμὸς ἐκ λαρτίου λίθου ἐλαφρῶς ὠξειδωμένος, ὕψους 0,60 μ. καὶ διαμέτρου ὑπὲρ τὰ βούκρανα 0,475 μ. Ὑψος γραμμάτων 0,02 μ. Φέρει τὰ συνήθη κυμάτια καὶ τέσσαρα βούκρανα, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν ἀπλοῖ κροσσοί. Εἶναι, ἐξ ὧσων γνωρίζω, ὁ μόνος ἄνευ στεφάνων καὶ ταινιῶν βωμὸς (Πί ν. 14ς). Γράμματα τοῦ 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος. Εὑρέθη εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς οἰκίας Φιλιππῆ, ὁδὸς Θ. Σοφούλη καὶ Πίνδου. Προέρχεται προφανῶς ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου.

Τιμοκράτη

Τελεδάμου

*Ἄγνωστος ἄλλοθεν.

54. *B. E. 1382.* Ἄνω τμήμα ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ χονδροκόκκου ἐφθαρμένου μαρμάρου. Περατοῦται ἄνω ἀριστερά. Ὑψος 0,12 μ. πλάτος 0,19 μ., πάχος 0,065 μ. Ἄνω διασφύ-

ζεται μερικῶς ἀπόληξις πάχους 0,032 μ. μετὰ κυματίου, ὑπὸ ταύτην ταινία πλάτους 0,058 μ. καὶ εἰς τὸ κατώτατον σφζόμενον τμήμα, ἐπὶ ἐσκαμμένης εἰς βαθύτερον ἐπίπεδον ἐπιφανείας, ὑπάρχει ἐπίγραμμα. Πλάτος ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας 0,03 μ. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπῆρχε μὴ διασωθεῖσα ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία προφανῶς παράστασις (Πί ν. 14β).

Ἡ ἐπιγραφὴ εὐρέθη ἐντετειχισμένη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑβραίων Μαρτύρων ἀρ. 37 - 39 - 41 κατὰ τὸν σεισμόν τοῦ 1957 καταπεσοῦσαν οἰκίαν, ἣτις ἀνεστηλώθη ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων Δωδεκανήσου. Ὑψος γραμμάτων 0,004 ἕως 0,007 μ.

Οὐ μεμπτός προγόνοισι, Φίλων τέ[κνον, ----]

τ[ε]τ[ρα]ετῆ προ[λιπ]ῶν ἀλικία[ν ----]

Ἐκ τῆς μορφῆς τῶν γραμμάτων τὸ παρὸν ἐπίγραμμα πρέπει νὰ χρονολογηθῆ εἰς τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα. Ἐπὶ τοῦ λίθου οὐδὲν ἴχνος χρώματος σφζεται. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἢ μεταξὺ τοῦ ἄνω πλαισίου καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταινία εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ἦτο ἐγχρωμος μετὰ ἢ ἄνευ γραφοῦ διακόσμου, ὅστις θὰ συνεδέετο πῶς ἐπίσης πρὸς ἐγχρωμον διάκοσμον τῆς ἄνω πλαισιωτῆς ἀπολήξεως.

Τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 2ου στίχου ὀφείλω εἰς τὸν κ. Peek.

55. *B. E. 1402.* Λίαν ἀποκεκρουμένος περιφερῆς βωμός ἐκ λαρτίου λίθου. Προερχόμενος προφανῶς ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου, συνελέγη ἐκ τοῦ χώρου τῆς πρώην βυζαντινῆς ἐκκλησίας, Δεμιρλί Τζαμί⁹², ἔνθα εὐρέθη παλαιότερον καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἱερέων τοῦ Ἡλίου⁹³. Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐλαχίστων ἰχνῶν κονιάματος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηριχθῆ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἦτο ἐντετειχισμένος εἰς τὸ ὡς ἄνω κτήριον (Πί ν. 14γ). Ὑψος 0,40 μ., διάμετρος 0,38 μ., ὕψος γραμμάτων 0,013 μ. 2ος ἢ 1ος π.Χ. αἰών.

Μνάμων

Νικηράτου

Νισύριος

Τὸ ἐκ Νισύρου προφανῶς ὄνομα *Μνάμων*, τὸ δωρικὸν τοῦ Μνήμων, ἐξ ὧων γνωρίζω, διὰ πρώτην φοράν ἀπαντᾷ εἰς Ρόδον, ἐνῶ τὸ Νικηράτος ἀπαντᾷ σπανίως⁹⁴ καὶ κυρίως εἰς ξένους.

56. *B. E. 1519.* Κάτω μέρος ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ λαρτίου λίθου. Κάτω φέρει ἀποκεκρουμένην προεξοχὴν πρὸς στερέωσιν εἰς ὑποκειμένην βάσιν. Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου.

Ὑψος 0,28 μ., πλάτος μέγιστον 0,21 μ., πάχος 0,075 μ., ὕψος γραμμάτων 0,015 μ.

92. Πρβλ. Ἄ. Ὁρλάνδου, Βυζαντινὰ καὶ μεταβυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Ρόδου, εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῶν Βυζαντινῶν Μνημείων τῆς Ἑλλάδος Τόμ. VI, 1, (1948) σ. 76-80.

93. L. Morricone, «I sacerdoti di Halios», ἐν *Annuario SIA* (XXVII-XXIX) (1949-51) σ. 351 κ. ἑ.

94. I. G. XII, 1, 1034, 33 ἐκ Καρπάθου ἐν *Annuario SIA* XXX-XXXII (1952-54) σ. 219, ἀρ. 257b στ. 14 ἐκ Καμίρου καὶ *Annuario SIA* I-II (1939-40) σ. 170. ἀρ. 21 Β, στ. 14 ἐξ Ἐφέσου.

(Π ί ν. 15β). Γράμματα 1ου πιθανῶς π.Χ. αἰῶνος. Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου.

*Ἰερόστρατος
Χρηστός Χαῖρε*

Τὸ ὄνομα *Ἰερόστρατος*, ἄγνωστον ἄλλοθεν, ἴσως εἶναι προτιμότερον, ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ *Ἰερόστρατος*, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου.

57. *B. E. 1514*. Ὅμοια πρὸς τὴν ἀνωτέρω στήλη, τεθραυσμένη ἐπίσης. Ὑψος 0,325μ., πλάτος μέγιστον 0,21 μ., πάχος 0,07 μ., ὕψος γραμμάτων 0,13 μ. Ἐκ τῆς νεκροπόλεως τῆς Ρόδου. Γράμματα 2ου ἢ 1ου π.Χ. αἰῶνος (Π ί ν. 15α).

*Θερινὸν
Χρηστὰ Χαῖρε*

Τὸ ὄνομα ἄγνωστον ἄλλοθεν.

58. *B. E. 1394*. Τεμάχιον ἐκ μεγάλης βάσεως ἀνδριάντος ἢ ἀνδριάντων, κοῖλον κατὰ τὴν προσθίαν ἐνεπίγραφον πλευράν.

Ὑψος 0,61 μ., μήκος ἐνεπιγράφου πλευρᾶς (ἐμετρήθη ἢ χορδὴ τοῦ τόξου) 0,70 μ.

Εὑρέθη κατὰ τὴν διάνοξιν βόθρου ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἡρακλείου προαυλίου τοῦ ἐργοστασίου Καπνοβιομηχανίας Ρόδου (Π ί ν. 15γ).

*Ἀγέφαντος Ξενοφάντου
[ἀ]δελφὸν Θεοῖς πᾶσι.
Πείθανδρος Ἀθηναῖος ἐποίησε.*

Ὁ *Ἀγέφαντος Ξενοφάντου* εἶναι ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Τοῦ Ἀθηναίου ἀνδριαντοποιοῦ *Πείθανδρου*, ἀκμάσαντος κατὰ τὸ 250 π.Χ., εἶναι γνωσταὶ ἐκ Λίνδου δύο εἰσέτι ὑπογραφαὶ ⁹⁵.

59. *B. E. 1534*. Τεμάχιον πηλίνου πυραύνου, μετὰ γενειοφόρου κεφαλῆς καὶ κόμης μετὰ στεφάνου ἐκ κισσοῦ. Περί τὴν κεφαλὴν ὑπάρχει διπλῆ ἔκγλυφος γραμμὴ ἐν εἶδει πλαισίου. Ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἢ ἐπιγραφὴ (Π ί ν. 16γ).

Πλάτος τεμαχίου 0,12 μ., ὕψος 0,115 μ., ὕψος γραμμάτων ἀπὸ 0,003 μ. ἕως 0,008 μ.

ΕΚΑΤΑΙΟΥ

Πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ τύπου πυραύνου μετ' ἐπιγραφῆς ⁹⁶, ὅμοιος τοῦ ὁποίου εὑρέθη παλαιότερον εἰς Κάμιρον ⁹⁷.

95. Lindos II, ε. ἀ. 90, 98.

96. Conze Jdl. 1890, σ. 125. Griechische Kohlenbecken, τύπος II C.

97. Ἐ. ἀ. σ. 125 ἀρ. 298. Σημειοῦται ὅτι εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ρόδου ὑπάρχει καὶ ἕτερον ὅμοιον τεμάχιον, ἢ ἐπιγραφὴ τοῦ ὁποίου εἶναι λίαν δυσανάγνωστος.

Εἰς τὰ ἐνεπίγραφα πύραυνα τὸ ὄνομα Ἑκαταῖος εἶναι συνηθέστερον τῶν ἄλλων⁹⁸.

Περὶ τῆς χρονολογίας τῶν πυραύνων τοῦ τύπου τούτου ὁ Dumont⁹⁹, καὶ ὁ Newton καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Conze¹⁰⁰ συμφωνοῦν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐλληνιστικά· ὁ Furtwängler δὲ¹⁰¹ ὀρίζει ἀκριβέστερον, ὅτι ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν πυραύνων πρέπει νὰ εἶναι νεωτέρα πῶς τῶν μέσων τοῦ 3ου π.Χ. αἰῶνος.

Πρὸς τὴν χρονολόγησιν ταύτην συμφωνεῖ περισσότερον ἡ μορφή τῶν γραμμάτων, ἂν καὶ ἀπὸ τινος ἀπόψεως θὰ ἦτο δυνατὸν ταῦτα νὰ χρονολογηθῶν καὶ ὑψηλότερον¹⁰².

Τὰ ὄσα ὁ Mayence¹⁰³ λέγει περὶ πυραύνου ἐλληνορρωμαϊκῆς ἐποχῆς μετὰ τοῦ ὀνόματος ΕΚΑΤΑΙΟΥ, ἰσχύουν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἰδιάζουσαν μορφήν τοῦ πυραύνου καὶ τῆς ἐπιγραφῆς, ἣτις δημοσιεύεται ἐκεῖ.

Τέλος, τὸ ὄνομα Ἑκαταῖος θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς πυραυνοποιόν, ὡς ἔχει ὑποστηρικθῆ ὑπὸ τῶν παλαιότερων μελετητῶν¹⁰⁴.

V. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΡΟΔΙΑΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΕΚ ΚΑΜΙΡΟΥ

60. *B. E. 1307*. Τεμάχιον ἐνεπιγράφου μαρμαρίνης πλακὸς μετὰ καταλόγου ὀνομάτων, ἐκχωσθὲν ἐκ τῆς δυτικῶς τοῦ φυλακίου τῆς ἀρχαίας Καμίρου περιοχῆς. Περαιτοῦται ἀριστερά. Ὑψος 0,22 μ., πλάτος 0,19 μ., πάχος 0,13 μ. Ὑψος γραμμάτων ἀπὸ 0,01 μ. ἕως 0,013 μ. (Πί ν. 15δ).

Πολύ]χα[ρμος ----

καθ' ὄθε[σίαν δέ ----]

Ἄθανόδο[τος ----]

καθ' ὄθεσί[αν δέ ----]

Πολυάρατος ----

καθ' ὄθεσίαν [δέ ----]

Δαμῶναξ

καθ' ὄθε[σίαν δέ ----]

Γράμματα πιθανῶς τοῦ 1ου π.Χ. ἢ 1ου μ.Χ. αἰῶνος.

98. Ἐ. ἀ. σ. 140, ὅπου ἀναφέρονται 34 τεμάχια μετ' ἐπιγραφῆς Ἑκαταίου. F. Mayence ἐν BCH 1905 σ. 390, ὅπου ἀναφέρονται ἕτερα 9 ἐκ Δήλου καὶ Th. Wiegand und Hans Schrader, Priene, σ. 465, εἰκ. 215, ὅπου δημοσιεύεται ἕτερον τεμάχιον ὁμοίου τύπου.

99. A. Dumont. Rev. Arch. 1869, σ. 430.

100. Conze ἔ. ἀ. σ. 139.

101. A. Furtwängler Jdl. 1891, σ. 111. Die Köpfe der griechischen Kohlenbecken.

102. Χαρακτηριστικῶς τὰ γράμματα Κ, Α, Ο καὶ Υ πείθουν περὶ ὑψηλοτέρας χρονολογήσεως.

103. BCH 1905 σ. 396-7.

104. Conze ἔ. ἀ. σ. 139-40, Mayence ἔ. ἀ. σ. 396. Ἐκτενὴ μελέτην περὶ τῶν πυραύνων πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ ὁ καθηγητῆς κ. Le Roy.

ΕΞ ΙΣΤΡΙΟΥ

Αἱ δύο κατωτέρω ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν εἰς τὸ χωρίον Ἴστριον.

61. Συνήθης τετραγωνικὴ σχεδὸν βᾶσις περιφεροῦς βωμοῦ ἐξ ἐγχωρίου λίθου. Μῆκος πλευρῶν 0,73 μ. καὶ 0,75 μ. Ὑψος 0,255 μ. Ὑψος γραμμᾶτων 0,027 μ. ἕως 0,03 μ. Ἀποτελεῖ τὸ ἄνω μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ ναϊδρίου τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου. Εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι προέρχεται ἐκ τοῦ παρακειμένου ἀρχαίου νεκροταφείου¹⁰⁵.

Δ Α Μ Α Ρ Χ Ι Δ Α Σ
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Μ Ο Υ
Β Ρ Α Σ Ι Ο Σ

Γράμματα τοῦ τέλους τοῦ 2ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος.

62. Τμήμα βάσεως ἐπιτυμβίου βωμοῦ ἐκ λαρτίου λίθου ἐντετειχισμένον, μετὰ τοῦ ἐν I.G.XII, 1896 δημοσιευμένου, εἰς προχείρου κατασκευῆς τοῖχον παρὰ τὴν οἰκίαν Ἐμμανουὴλ Χατζησάββα, τῆς αὐτῆς πιθανῶς ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 61 προελεύσεως.

Ὑψος γραμμᾶτων 0,02 μ.

Ἀριστομήδης

Ἀριστοτίμου

καθ' ὁμοθεσίαν δὲ Ὀνασά[νδρου]

Βράσιος

Γράμματα τοῦ τέλους τοῦ 2ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος. Τὸ γεγονός, ὅτι ἀμφότεραι αἱ ὑπ' ἀριθμ. 61 καὶ 62 ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἴστρίου καὶ πιθανῶς εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερθὲν νεκροταφεῖον τοῦ Ἁγ. Μερκουρίου, ἀποτελεῖ πρόσθετον ἀπόδειξιν ὅτι ἡ περιοχὴ τοῦ Ἴστρίου συμπεριλαμβάνετο εἰς τὴν ἀρχαίαν Βρασίαν¹⁰⁶, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον ἐκ μιᾶς μόνης ἐπιγραφῆς ἐδηλοῦτο¹⁰⁷.

ΕΚ ΣΙΑΝΝΩΝ

63. B. E. 1511. Κάτω μέρος ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ φαιοῦ λίθου. Κάτω φέρει ἀνεστραμμένον λέσβιον κυμάτιον.

Ὑψος 0,24 μ., πλάτος 0,228 μ., πάχος 0,09 μ.

Ὑψος γραμμᾶτων 0,017 μ. (Πί ν. 16β).

--- K I Δ A ---

Σελγεὺς χαῖρε

105. Raffaele Umberto Inglieri, Carta archeologica dell' isola di Rodi (Firenze, 1936) Foglio sud, 27. Σημειοῦται ἐνταῦθα ὅτι κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1961 εἰς τὴν ὡς ἄνω περιοχὴν ἀνεσκάφησαν ὑπὸ τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων τρεῖς τάφοι.

106. Πρβλ. Hiller von Gaertringen, Die Deme der rhodischen Städte, AM 42 (1917) σ. 174, 4, καὶ ἐν τῷ περὶ Ρόδου ἀρθρῷ τοῦ ἰδίου εἰς RE, Suppl. V (1931) σ. 747, 5.

107. S. Selivanov, «Ad inscriptiones Rhodias ineditas», AM 16 (1891) σ. 241 καὶ I.G.XII, 1, 894. Ἐπειδὴ, λόγῳ τῆς θέσεως τῆς ἐπιγραφῆς, δὲν διακρίνονται τὰ γράμματα εἰς τὴν ληφθεῖσαν φωτογραφίαν, παραλείπεται ἡ δημοσίευσίς της.

64. *B. E. 1512*. Κάτω μέρος επιτυμβίας στήλης εκ φαιοῦ λίθου. Κάτω έξογκοῦται ἐλαφρῶς (Πί ν. 16α).

*Υψος 0,37 μ., πλάτος 0,275 μ., πάχος 0,11 μ.

*Υψος γραμμάτων 0,019 μ.

Φίλων

Χαίρε

Χάρις

Χαίρε

ΕΞ ΑΛΛΕΡΜΩΝ

Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἅγιος Γεώργιος:

65. Μαρμαρινὴ βάσις σταυροῦ φέρουσα τετράπλευρον ἐγκοπὴν εἰς τὸ μέσον τῆς ἄνω ἐπιφανείας, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ σταυροῦ.

*Υψος 0,105 μ., πλάτος 0,52 μ., βάθος 0,21 μ., ὕψος γραμμάτων 0,05 μ.

ΤΡΕΝΕΚΘΕ ΜΕΛΗΩ

ἀντί: ἀνήγειρεν ἐκ θεμελίων.

Πρόκειται περὶ κτητορικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πιθανῶς, ὅστις, μετὰ τινὰ καταστροφὴν, ἀνηγέρθη ἐκ θεμελίων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΝΙΣΥΡΟΥ

Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ἐκ Νισύρου ἐπιτυμβίας στήλης, ἣτις εὑρίσκεται νῦν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ρόδου¹⁰⁸, ὑπάρχει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἐπιγραφή, ἣτις δὲν ἦτο γνωστὴ μέχρι σήμερον (Πί ν. 16δ).

Αἰνήσων

ΑΝΔΡΩΝΟΣ

Τὸ *Αἰνήσων* εἶναι ὄνομα γνωστὸν καὶ ἐκ τῆς Νισύρου¹⁰⁹ καὶ τῆς Ρόδου¹¹⁰.

Τὸ *ΑΝΔΡΩΝ* ὅμως εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστον ἄλλοθεν.

Ρόδος Δεκέμβριος 1961

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

108. Cl. Rh. VI-VII, σ. 548, 5, εἰκ. 90.

109. I. G. XII, 3, 109, 110.

110. I. G. XII, 1. 282.

Π Ι Ν Α Κ Ε Σ

I. Κύρια ὀνόματα			
		Διπερίας	43,1
		Ἐκαταῖος	59
Ἄγαθοκλῆς Βυ(σ)ζάντιος	37,1	Ἐξάκεστος Θρασυμήδεις	3,5
Ἄγαθάνυμος	19,1	Ἐπίχαρμος ΛΑΙΣΤΡΑΙΟΥ	50,1
Ἄγέφαντος Ξενοφάντου	58,1	Ἐρασίνοσ	33,1
Ἀγήμων	13,1	Ἐράτων Ροδοφώντος	3,7
Α Δ Ρ Ω Ν, ἰδὲ Αἰνήσων		Ἐρμοκράτης, ἰδὲ Ἄριστονίκη	
Ἀθανόδοτος	60,3	Εὐπόλεμος	17, 3, 4
Ἀθανοκλῆς Δαμοφώντος	45,1	Εὐφραγόρας, ἰδὲ Μενόιτιος	
Αἰνήσων ΑΔΡΩΝΟΣ	66,1	Εὐφράνωρ Βασιλείδεις,	17,4
Αἰνήτωρ, ἰδὲ Μυτίων		ἰδὲ καὶ Βασιλείδης	
Ἄλεξις, ἰδὲ Δαμοσθένης		Εὐφροσύνα	40,1
Ἀμφίτιμος	18,β,3	Ἴδεια	49,3
Ἀναξίτιμος	20,1	Ἴλιόδωρος, ἰδὲ Πλούταρχος	
Ἀνταγόρας, ἰδὲ Τιμαρχος		Θερινόν	57,1
Ἀντίγονος Δαμοκλεῦσ	9,1	Θεύγονος, ἰδὲ Κλεώνυμος καὶ Πολύρατος	
Ἀντίδωρος Ἀντιλόχου	30,1	Θεύπονπος, ἰδὲ Γάιος Ἰούλιος Θεύπονπος	
Ἀντίλοχος, ἰδὲ Ἀντίδωρος		Θρασυμήδης, ἰδὲ Ἐξάκεστος	
Ἀπολλόδοτος	48,2	Ἱερόκλεια	34,1
Ἀπολλώνιος	23,1	Ἱερόμβροτος, ἰδὲ Ἄριστίων καὶ Ἱεροφάνης	
Ἀπολλώνιος Ἀντιοχεῦσ	31,3	Ἱερόστρατος	
Ἀπολλωνίου γυνά	31,3	Ἱεροφάνης Ἱερομβρότου	10,11
Ἄριστίων Ἱερομβρότου	3,6	Ἰούλιος, ἰδὲ Γάιος Ἰούλιος Θεύπονπος	
Ἄριστόδαμος, ἰδὲ Ἄρχοκράτης		Καλλιόπη	31,2
Ἄριστόμαχος, ἰδὲ Τιμοκράτης		Κλειτόδαμος	18, β, 8
Ἄριστομήδης Ἄριστοτίμου	62,1	Κλευκράτης Δαμαγήτου	17,5
Ἄριστονίκη Ἐρμοκράτεισ	38,1	Κλεώνυμος Θευγόνοσ	3,9
Ἄριστότιμος, ἰδὲ Ἄριστομήδης		Κ Ο Κ Κ Ι Σ Φ Ι Λ Α Ι Ν Α Σ	47,1
Ἄριστοκράτεια Μενελάου	17,10	ΛΑΙΣΤΡΑΙΟΥ, ἰδὲ Ἐπίχαρμος	
Ἄριστοκράτης	17,2	Λεοντίδας	8,1
Ἄριστοφάνης	18,α,2	Λύσων Τιμαράτου	3,4
Ἄρτεμίδωρος, ἰδὲ Γάιος Ἰούλιος Θεύπονπος		Μενεκλῆς	15, 1-2
Ἄρχοκράτης	24,3	Μενέλαος Μοιραγένευσ,	17,6
Ἄρχοκράτης Ἄριστοδάμου	24,5-6	ἰδὲ καὶ Ἄριστοκράτεια	
Ἄφροδεισία Ὀκταβία	16,3	Μενόιτιος Εὐφραγόρα	3,10
Ἄφροδεῖσιοσ	14,2	Μνάμων Νικηράτου	55,1
Βακχίς	35,1	Μοιραγένης, ἰδὲ Μενέλαος	
Βασιλείδης Εὐφράνοροσ,	17,8	Μόσχος	14,4
ἰδὲ καὶ Εὐφράνωρ		Μυτίων Αἰνήτοροσ	3,3
Γάιοσ Ἰούλιοσ Θεύπονποσ Ἄρτεμιδώρου	6,3	Νικαγόρας	13,2
Γυελών (:)	14,3	Νικήρατοσ, ἰδὲ Μνάμων	
Δαμαγήτοσ, ἰδὲ Κλευκράτης Φιλοκρέων		Νιρεύσ, ἰδὲ Χίλων	
Δαμαίνετοσ	21,1	Ξενοφάντοσ, ἰδὲ Ἄγέφαντοσ	
Δαμαρχίδασ Πολυχάρμου	61,1	Ὀκταβία Ἄφροδεισία	16, 2-3
Δαμοκλῆς, ἰδὲ Ἀντίγονοσ		Ὀνάσανδροσ	62,3
Δαμοσθένης, ἰδὲ Ἄλεξις καὶ Πολυκλῆς		Πάμφιλοσ	46
Δαμοφών, ἰδὲ Ἄθανοκλῆς		Πάνανδροσ	18, β, 7
Δαμῶναξ	60,7	Πείσιοσ	36,1
Δαφνίς	42,1	Πολύρατοσ	60,5

Πολυάρατος Θευγόνου	3,12	Στάσιππος	1,17
Πολυκλής Δαμοσθένευς	4,1		
Πολύχαρμος, ιδε και Δαμαρχίδας	60, 1-2, 4-18, 9, 4	VI. Έορται - Πανηγύρεις	
Πυθόδοτος	18, β,10	Άλεξάνδρεια	1,5
΄Ροδοκλής	14,5	Διονύσια	1,5
΄Ροδοφών, ιδε ΄Εράτων		VII. Όνόματα δήμων, πόλεων-περιοχών και έθνικα	
Στάσιππος	1,17		
Τελέδαμος, ιδε Τιμακράτη		Άθηναίος	58,3
Τιμακράτη Τελεδάμου	51,1	Άλεξανδρεύς	44,2
Τιμάρατος, ιδε Λύσων		Άντιοχεύς	31,1
Τιμαρχος ΄Ανταγόρα	3,1	Βράσιος	61, 3-61, 4
Τιμόθεος, ιδε Τιμακράτη		Βρυκούντιος	15,3
Τιμοκράτη Τελεδάμου	53,1	Βυ(σ)ζάντιος	37,2
Τιμοκράτης, ιδε ΄Αριστόμαχος		Γαλάτας	32,2
Τιμοσθένης	18, β, 5	΄Ηρακλεώτις	49,3
Φειδοκράτης, ιδε Κλειτόδαμος		Θρήικη	21,1
ΦΙΛΑΙΝΑ, ιδε ΚΟΚΚΙΣ		΄Ιαλύσιοι	1,11
Φιλιστώ	41,1	Καλλατιανός	33,2
Φιλοκλέων Δαμαγήτου	3,8	Καμειρείς	1,11
Φίλων	54,1-64,1	Κίλισσα	31,2
Χάρης	64,3	Λαμψακηνός	30,2
Χίλων Νιρέως	2,1	Λίνδιοι	1,11
		Λυδά	42,2
II. Άγαλματοποιοί		Μυριναία	41,2
΄Αριστοκράτης ΄Ρόδιος	17,15	Νεττίδας	49,2
Θεύδωρος Παριανός	3,13	Νισύριος	55,3
Πειθανδρος ΄Αθηναίος	58,3	Παριανός	3,13
Πλούταρχος ΄Ηλιοδώρου	12,1	Πεδιεύς	1,7
Φείδων Φειδοκράτευς	4,4	΄Ρόδιος	17,15
		΄Ροδιών δάμος	6,1-16,1
III. Θεοί		΄Ροδιών πληθος	6,7
΄Αθάνα	51,3	Σαμοθράκη	24,8
΄Αθάνα Πολιάς	1,2	Σελγεύς	63,2
΄Αλιος Ρόδου	39,1	Σικωνία	35,2
΄Αρταμς	1,3	Σολεύς	34,2
΄Ατλαντίδος Κοῦρος: ΄Ερμής	24,3		
Ζεύς Πολιεύς	1, 2-3	VIII. Λέξεις και ὄροι	
Θεοί οί έν Σαμοθράκη	24,7	ἀ	21,6
		ἀγαθός	13,8
IV. Κοινά		ἀγορανομήσας	1,4
΄Ιαλυσίων τών ΄Ερεθειμιαζόντων	1,12	ἀγωνοθετήσας	8,2
Κοινόν	52,1	ἄδε	13,1
Παναθηναϊστῶν	11,5	ἄδελφά	17,3
Παναθηναϊστῶν στρατευομένων κοινουῶ τῶν ένπλεόντων (;)	1,13-14	ἄδελφός	58,2
		αἶα	13,3
V. ΄Ιερεῖς ΄Ηλίου		αιέν	13,7
Πολύχαρμος	2,4	άλικία	54,2
		ἄλλ' ἐγῶ	22,1
		ἀναγράφειν	21,3

ανάθεσις	1,10-11,4	ἔτος	1, 16-17
ἀνδριάς	1,9-10-11,3	εὐαγέως	24,4
ἀνεγείρω	65	εὐνοια	2, 5-6, 5-9, 1-17, 12
ἀνεψιά	17, 9, 11	ἔχον	21,5
ἀνήρ	13,2	ἔχων	6,6-13, 7
ἀποδιδόναι	21, 3-22, 2	θεμέλια	65
ἀργύρεος	1,10-11, 2-3, 4	θέμις	13,8
ἀρετὰ (ἀρετᾶς ἔνεκα)	6,5	θεοῖς	2, 6-3, 2-4, 3-5-9, 2-17, 14
ἀρχαί (ἐν ταῖς ἀρχαῖς)	1,7	θεοῖς πᾶσι	58,2
ἀρχιτέκτων	21,6	θεοῖς τοῖς ἐν Σαμοθράκη	24,7
ἀρχέσθω. . . τᾶς κατασκευᾶς	21,1	θερινὰ ἐξάμηνος	1, 16-2, 3
αὐχὴν	24,1	θησαυρός	21, 2,5
ἄφθιτος	13,1	θυαπολία	24,4
αὐτὸν (αὐτοῦ-αὐτοῦς)	9, 2-21, 3-22, 5-49, 3-21, 6	ιδρύσατο	22,3
βαλῶν	13,5	ιερατεύσας	25,3
βουλά	1, 8-1, 15-2, 2-2, 3-16, 2	ιερατεύσας Ἀθάνας Πολιάδος καὶ Διὸς Πολιέως καὶ Ἀρτάμιτος	1, 2-3
βουλεύσασα	1,15	ιερατεύσας θεοῖς τοῖς ἐν Σαμοθράκη	24,7
γεραρός	13,5	ιερόν ἔτος	1,16-17
γράμματα	21,5	κά	21,6
γυμνασιαρχήσας	14,1	καθ' ᾧ	21,6
γυνά	17,7-28, 2-31, 3-49, 2	καθ' ὑθεσίαν, ἰδὲ ὑθεσία	
δακτυλῆος	21,5	καλλίστα χάρις	13,4
δαμος Ῥοδίων	6, 1-13, 4-16, 1	κατασκευά	21,1-2
δάπεδον	24,2	κληδῶν	13,2
διατελεῖν	6,6	κλυτός	13,3
διδόναι	13,4	κοῦρος	24,3
δωρίς	13,3	κράς κρατὸς	13,5
ἔαρ	1,17	μεμπτός	54,1
ἐγγενής	43,2	μήδομαι	13,6
ἐγὼ	22,1	μητις	13,7
εἰκῶν	13,1	μία	21,4
εἰναλία	13,6	μνεία	22,5
εἴσατο	24,3	νόος	13,8
ἐκ	65	νειμάμενοι	24,2
ἕκατι	13,3	νικάσας Ἀλεξάνδρεια καὶ Διονύσια	1,5
ἐν	24, 2-24, 8	νικάσας Τραγωδοῖς	1, 5-6
ἐλάσσονα	21,5	ὄδε	13,3
ἔνεκα (εὐνοίας ἔνεκα)	2, 5-6, 5-9, 2-17, 12	ὄσια	13,7
ἔνεκεν	16,4	οὐ	54,1
ἐνπλεόντων	1,14	παῖς	13,2
ἐνυδρος	24,2	πατρις	2, 5-13, 7
ἐξάμηνος	1, 16-2, 4	πατήρ	20,2
ἐπιγιγνόμενος	22,6	περὶ	13,7
ἐποίησε	3,13	πλεονάκις	1, 8-1, 12
ἐποίησε	4, 4-17, 15-58,3	πλευρὰ	21,4
ἔργα	13,4	πλήθος Ῥοδίων	6,7
ἐρεῖ	13,2	πληρωμαί	1,15
ἐρεθειμιάζοντες	1,12	πόλις	13,6
ἐρικυδής	13,5	πράξας πάντα. . .	1,6-7
ἐς	21,4	πρόγονοι	54,1
ἐσθλά	13,6	προλιπῶν	54,2
ἐσσομένοις	13,1	πρόσωπα ἀργυρέα	1, 9-11, 3-4
ἐτείμασε	6, 2-52, 4		

πρυτανεύσας	1,6	τραγωδοίς	1,6
πωληταί	21,3	υἱός	17, 7-17, 9-17, 11
ρέξας	24,4	ύοθεσία	18, β, 6-60, 2-60, 4-60, 6-60, 8-62, 3
σεβαστόν	1, 16-17	ύπερ	13,5
σηκός	21,2	φιλοστοργία	17,12
στέφανος	1, 9-1, 13-2, 2-11, 3-52, 5	φωτί	13,8
στεφανωθείς	1, 7-8-1, 10-1, 13-2, 1-11, 2-11, 4	χαίρε	32, 3-33, 3-35, 3-40, 2-
στρατευομένων	1,14		42, 3-56, 2-57, 2-63, 2-
συγγράφη	21,7		64, 2-64, 6
συμφέροντα	1,7	χάρις	13,4
σφετέρα	13,7	χρηστά	35, 3-40, 2-57, 2
ταμιεύσας	1,4	χρηστός	32, 2-56, 2
τειμαῖς ἔνεκα	16,4	χρόνος	22,6
τέκνον	54,1	χρύσεος	1, 8-9-1, 12-13-2, 2-11, 2-52, 4
τελέθει	13,8	χρυσός	13,5
τετραετής	54,2	Ψάφισμα	21,4

Σ Υ Μ Π Λ Η Ρ Ω Μ Α

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΡΟΔΙΑΚΑΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

Εἰς τὸν ἀναλυτικὸν κατάλογον τῆς βιβλιογραφίας, τὸν ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ὁ P. Carratelli εἰς *Annuario SIA XXX-XXXII* (1952-54) καὶ *XXXIII-XXXIV* (1955-56), πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ κάτωθι σχετικαί, μὲ ἐπιγραφάς ἐκ Ρόδου, ἐργασίαι.

1. 1890. *Jdl* 1890 ἄρθρον τοῦ Conze, *Griechische Kohlenbecken* σ. 125 ἄρ. 298, ἐπιγραφή ἐκ Καμίρου ἐπὶ πυραύνου, δὲν συμπεριελήφθη εἰς *I.G. XII, I*.

2. *AM*. 1896 (21) ἄρθρον τοῦ E. Pridik, *Amphorenstempel aus Athen* ἐν σ. 129, *I. Rhodische Henkel*.

3. *AM* 1898 (23) σ. 238 ἄρθρον τοῦ Hiller von Gaertringen, *Einige vergessene Amphorenhenkel aus Rhodos*.

4. *Jdl*. 1901, σ. 162 σημ. 13 ἢ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναδημοσιευομένη ὑπ' ἄρ. 21 ἐπὶ ἀρχαίου Θησαυροῦ ἐπιγραφή.

5. Δ. Χαβιαρᾶ, Δωδεκάνησος, *Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ τριμηνίαν Ἔτος Α' Τεύχος Α'* Ἐν Σύμῃ, *Τυπογραφεῖον «Δωδεκάνησος», 1918.*

6. Εὐσταθίου Σ. Λαγκάνη, *Ροδιακὸν Ἡμερολόγιον 1930, Τόμος Β'* Βιβλιοπωλεῖον Μ. Β. Νοταρᾶ, Ρόδος, Σελ. 127, ἐν τῷ ἄρθρῳ Κ. Ν. Κωνσταντινίδη «Ἀρχάγγελος», ἀναγράφεται ἄγνωστος ἄλλοθεν ἐπιγραφή ἐξ ἐπιτυμβίας πιθανῶς στήλης εὐρεθείσης προφανῶς εἰς τὸ χωρίον ἸΑρχάγγελος.

7. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω Ροδιακὸν Ἡμερολόγιον, σελ. 253, Χ. Παπαχριστοδοῦλου, Ἐπὶ τὰς ἐπιγραφάς τῆς Ρόδου, ὅπου δημοσιεύεται μία ἐπιγραφή ἐξ ἐπιτυμβίας στήλης, εὐρεθείσης εἰς τὸ χωρίον τῆς Ρόδου Σάλακος.

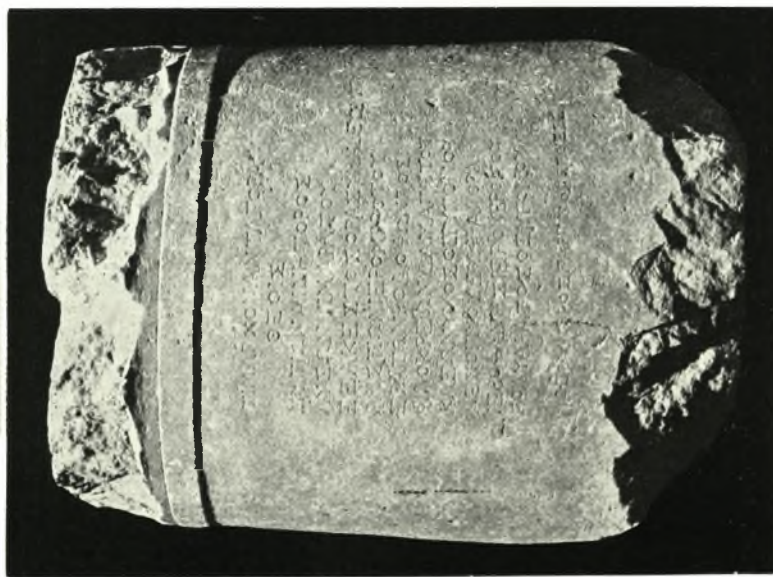
8. Ν. Δ. Χαβιαρᾶ, Δ. Φ. Γυμνασιάρχου, τακτικοῦ Ἐταίρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν. «Πεμπάδες», ἤτοι φιλολογικαὶ ἐπιστημονικαὶ δημοσιεύσεις κατὰ πεντάδα. Πεμπάς Α', Τόμος Πρῶτος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, *Τυπογραφεῖον Κασιμάτη καὶ Ἰωνᾶ*, 1936. Ἐν σελ. 23 κ.έ. δημοσιεύονται ὀκτῶ ἄγνωστοι ἄλλοθεν ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου.

ΓΡ. Κ.

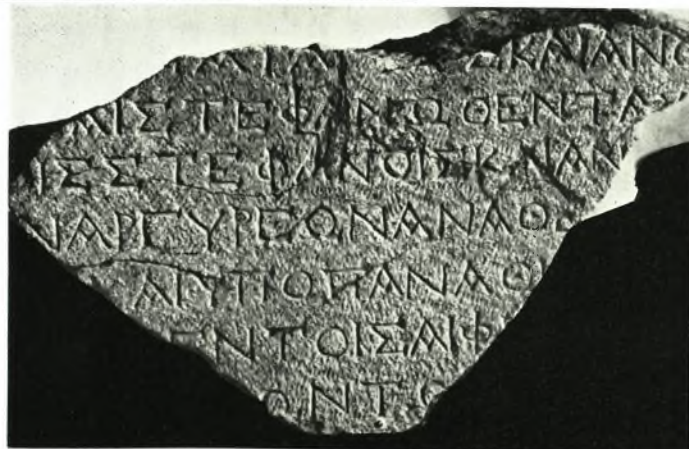
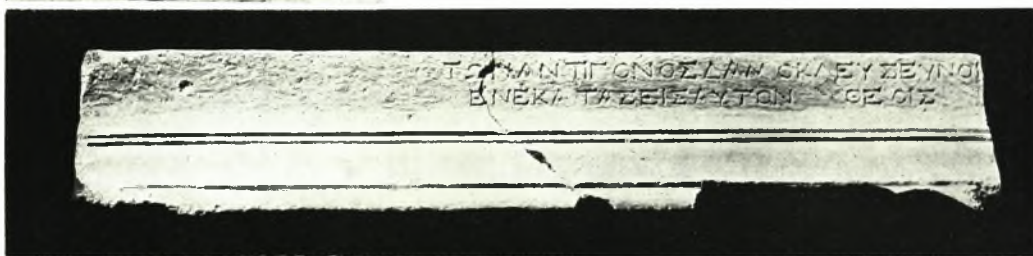
α-δ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

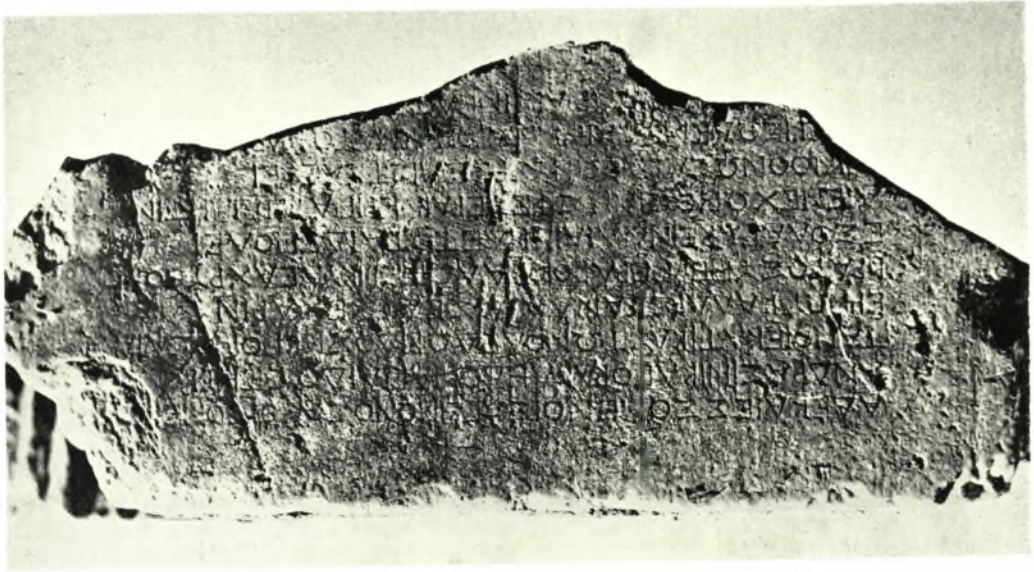

α-ζ. Έπιγραφαι ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

α-ζ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

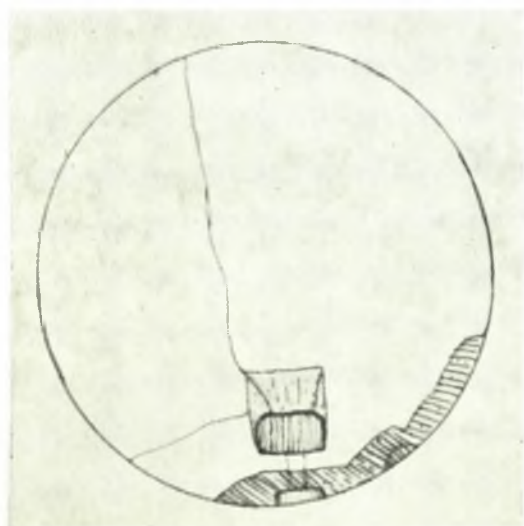

α-γ. Έπιγραφαι εκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

α-δ. Επιγραφαι εκ Ρόδου

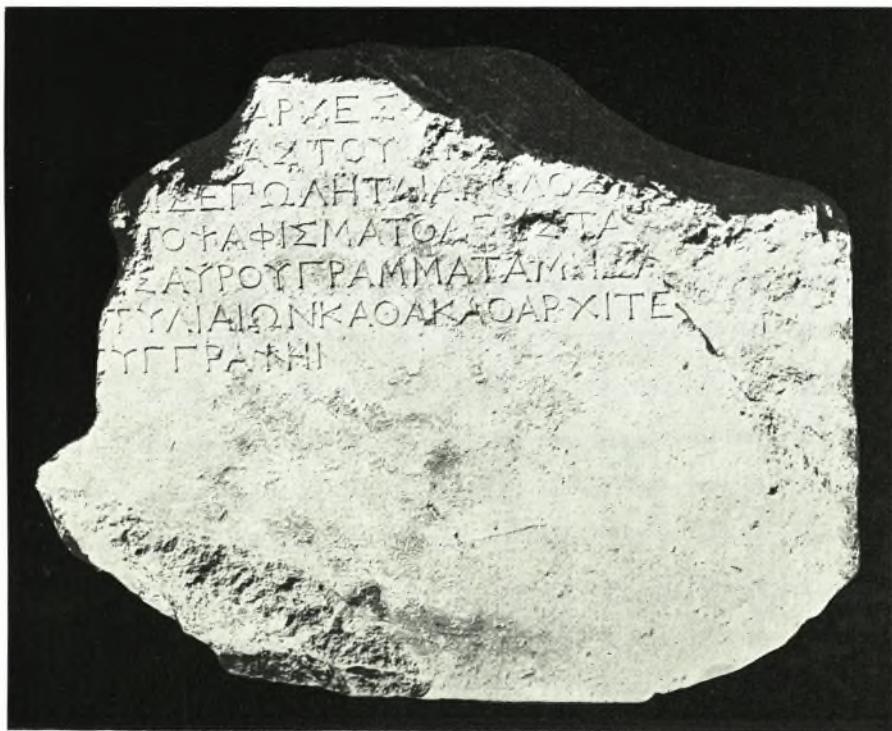
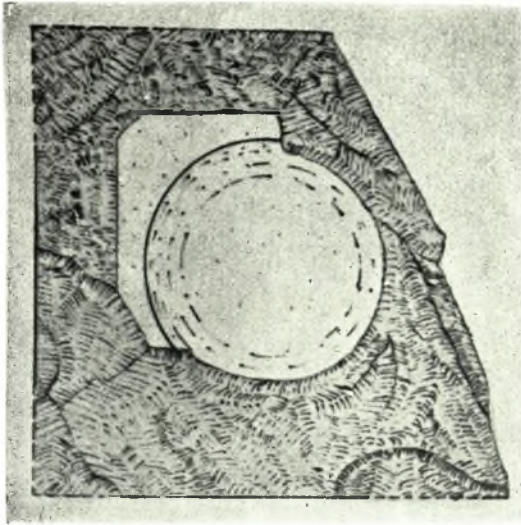

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

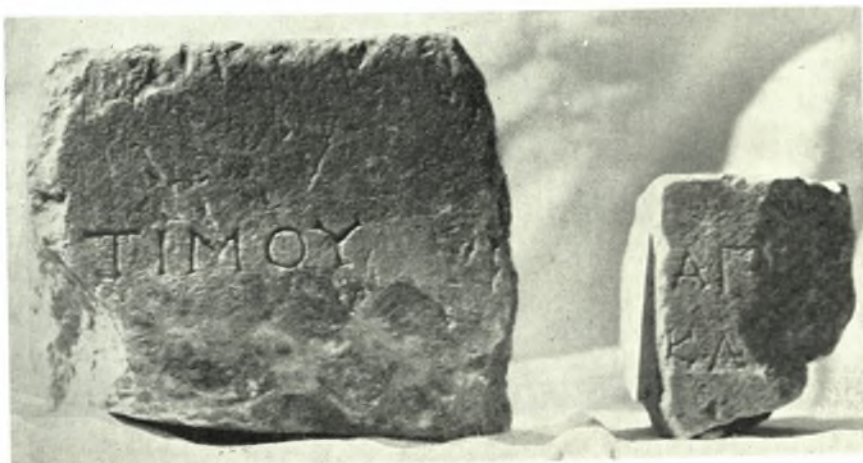
α-γ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

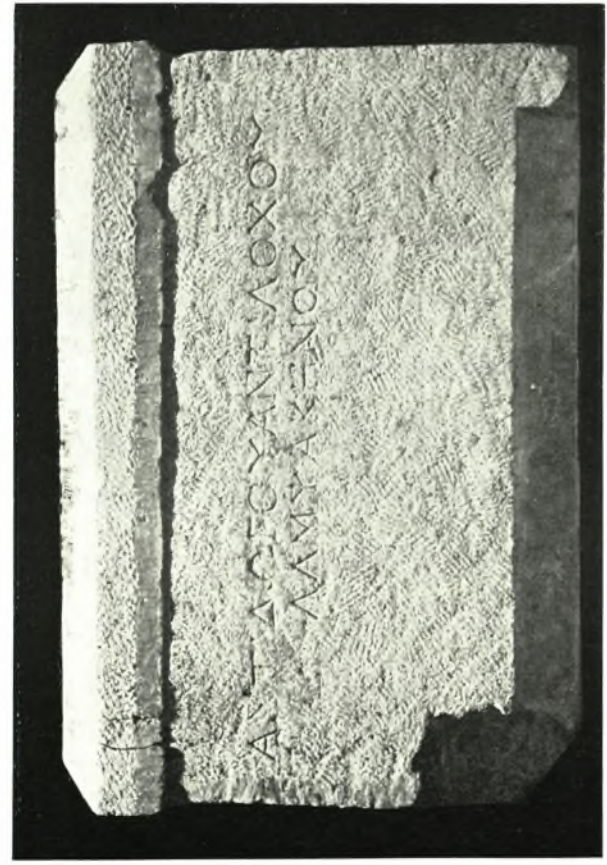
α-δ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

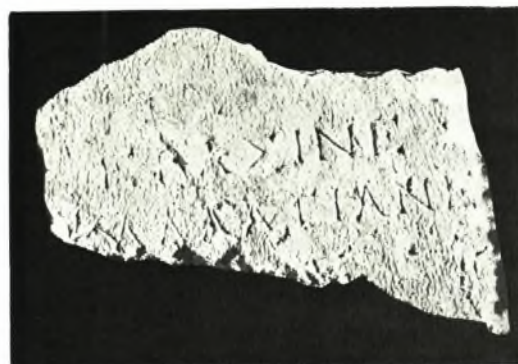
α-γ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

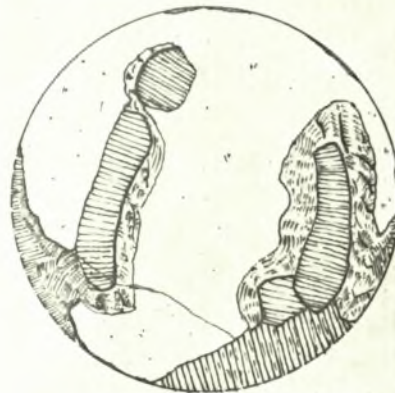

α-δ. Επιγραφαι ἐκ Ρόδου

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

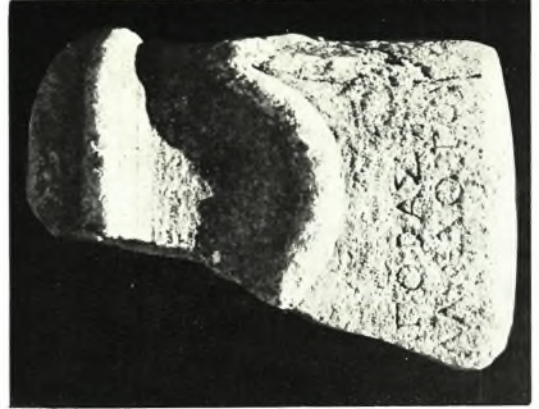
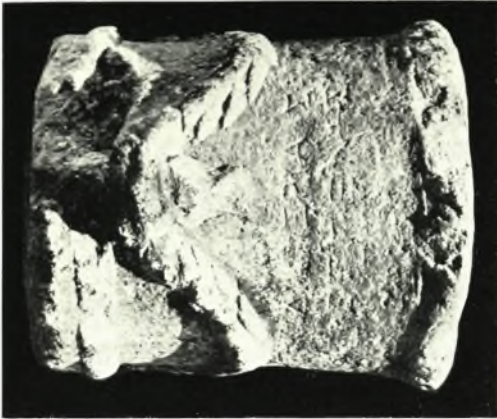

α-δ. Ἐπιγραφὴ ἐκ Ρόδου

α-η. Ἐπιγραφὴ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

α - ζ. Ήπιγραφαι ἐκ Ρόδου

Γ.Ρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

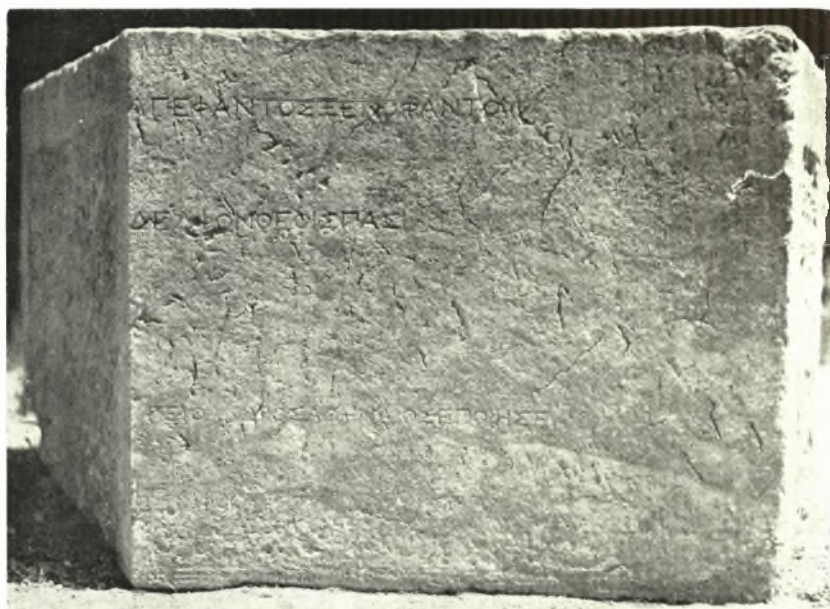
α - δ. Ἐπιγραφὴ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

α - ζ. Επιγραφαι εκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

α - δ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

α - δ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ Ρόδου

ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ